

சிவமயம்.

நெல்லையந்தாதி.

புதுவைச்சிவகாமசவுந்தரிமாலே.

திருச்செந்தில் வெண்பாவந்தாதி.

புதுவைவய்த்திகரர்இரட்டைமணிமாலே.

திருநெல்வேலி ஸ்ரீகாந்திமதியம்மன்பதிகம்.

திருச்செந்துர் மாதாந்தக் கலித்துறை.

குறுக்குத்துறைக்குகன் பதிகம்.

கமுகுமலைக்கந்தர் பதிகம்.

சீராசைக்கோமதியம்மன் பதிகம்.

இவை

திருநெல்வேலி டிஸ்ட்ரிக்ட்டுக்கோர்ட்டுப்பிளீடர்

S. M. தையல்பாகம்பிள்ஹி

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது

திருவாங்குச்சமன்தானம் செங்கோட்டை நவிஷன்

சூப்பர்வைசர்

சந்திரபானுலாலா அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

சங்கரகயினர்கோவில் தர்மகர்த்தாவாக தேவநல்லூர்

சிவ. நல்லகண்ணுப்பிள்ளையவர்களால்

திருநெல்வேலி

ஆரம்பப்பிரகாசினி அச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1897

சிவமயம்.

சாத் துகவிகள்.

திருநெல்வேலி வித்வான் கவிராஜ
நெல்லைப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

எல்லைப் தாதியிலா வேணுவனத் தீசர்தம்மேல்
நெல்லைப் தாதி நிகழ்த்தினான்—முல்லை
முருந்தையன் முரலுமை முண்டகத்தாட் கன்பு
தருந்தையல் பாடிவா சன்.

திருநெல்வேலியில் இயற்றமிழ்த்தலைப்புலமை
நடர்த்திய மஹாவித்வான்

அம்பலவாணன் கவிராஜரவர்கள் குமாரர் கவிராஜ
முத்துக்குமாரசுவாமியாபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

மாகனகவெற்பன்னாள்வளைத்த நெல்லையனவாதன்வடிவாமாது
பாகனகத்தன்படியார்க்கருளிசந்நந்தாதிபாடினான்
கோகனகவாவிதிகழ்வில்விபுத்தூர்மணிமுத்தாங்குரிசில்பெற்ற
வாகனகலத்தமர்பானற்றையல்பாகப்பேர்வண்பூமானே.

திருநெல்வேலி டிஸ்டிரிக்ட்டுக் கோர்ட்டிப்பீஸீடர்

T. S. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

தொல்லைவினை நீக்கிச் சுகமருளு மீசன்மேல்
நெல்லைப் தாதி நிகழ்த்தினான்—எல்லையிலா

மையலா ரிவ்வுலகோர் வாழ்ந்திடவே நம்மருமைத்
தையல்பா கக்கவிஞன் றான்.

திருநெல்வேலி தெற்குப்பதுத்தெரு
பால்வண்ணமுதலியாவர்கள்
இயற்றிய

நேரிசைவெண்டா.

கண்ணமரு நெல்லைவளர் காந்திமதி நாதருக்குப்
பண்ணமரு மந்தாதி டாடினான்—அண்ணல்பணி
கையொருவா னின்பக் களிப்பொருவான் கல்விமிகுந்
தையல்பா கக்குரிசி றான்.

ஒட்டப்பிடாரந்தாலு கா ஓமரக்குளங் கிராமுன்சீபு
வித்வான்

சிவ. கயிலாசநாதபிரளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிஷியாகிரியவிருத்தம்.

செய்யவேணியன்சாலிவாடியில்வாழ்நெல்லைப்பர்திருத்தாண்மீது
மையன்மாசிருளகற்றும்கூமலைதோடுத்தணிந் துவணங்குமன்பாற்
பொய்யில்சுவாகமநெறிசைக்கொடுமனு தான்முற்றுணர்மெய்ப்புகழ்
வல்லோனார், தையல்பாகப்புணிதனந்தாதித் தொடைநுறுஞ்சாற்
றினானே.

[ன்
நலங்கொள் திருநெல்வேலித்தென்புதியவீதிதனிண்ணிவாழ்வே
வலங்கொள்ஹைந் கோர்ட்டார்டொளணர்மகிழ்வுறப்பிளீடர்நெறிவழா
துசெய்வேன்,பலன்கடருபரளடிக்கேட்பத்திமிகுந்தர்மகர்த்தாபல்
லோர்வாழ்த்தத், துலங்குதையல்பாகமுதென்பபாகமாயிந்நூல்
தொடித்தான்மாதோ.

சங்கரநயினர்கோவில்த்தாலு கா வாசுதேவநல்லூர்
வித்வான்

பழனியாண்டிப்புலவரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிஷியாகிரியவிருத்தம்.

வந்தாதியெனவாருநெல்லைப்பர்க்கமுதவசனத்தினாலே [சத்
அந்தாதியெனுப்பாபந்தமருமையுடனறைந்தனனானேரூர்கண்மெச்
தந்தாதியன்றபடிதருந்தையல்பாகயதருமமாலே.

செய்யுள்

திருமலைபாண்டிக்குவிராபரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிசெடிஸடியாகிரியவிருத்தம்.

தங் கமலைவில்வல்லான்சீர்திருநெல்வேலிவளர்தகைமைமேலாய்த்
தங் கமலைவான்பதத்திலந்தாதித்தொடைகுட்டித்தயைபெற்றான்மா
தங் கமலைவண் கயத்திலழைக்குமுனேபோய்க்காதீதான்றனதில்
லாள்வே, தங் கமலைவசிக்குமுயொழிற்றையல்பாகமெனந்தக்கோன்
முனே.

திருநெல்வேலி திருப்புதழ் சுவாமிகளென்றும் முருகதாச
சுவாமிகளென்றும் விளங்குகிற ஸ்ரீமத் தண்டபாணிசுவாமிகள்

சகோதரரும் மாணுக்கருமாகிய

சித்திரபுத்திரபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

திருவில்லி புத்தூர் ஜெனித்த புனிதன்
பொருவில்லை யல்பாகப் புத்தேன்—அருவுருவா
யந்தாதி யான அனவரத தானர்மிசை
யந்தாதி சொன்னான் ருய்.

தையல்பா கப்புனிதன் சாற்றுநெல்லை யந்தாதி
மையல்பா கந்திர்க்கு மாமருந்தா—மெய்யன்பு
கொண்டவர்க்குப் பேரறிவாங் கோலா கலமிகுந்த
தண்டமிழோர்க் கின்னமுதற் தான்.

பொன்பூவில் வாசம் பொருந்துவது போலவே
யின்பூறுங் கல்விசெல்வ மேய்த்ததன்றி—யன்பாருந்
தையல்பா கப்பேர் தருமகர்த்தா நீதிசொல்ல
தெய்வபத்தி யுஞ்சேர்ந்த தே.

திருநெல்வேலியிலிருக்கும் தட்டப்பாரை வித்வான்
உமையொருபாகம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய
கவிவிருத்தம்.

மையல்கூர்மடவாரின்மயக்கறத்
தையல்பாகமெனும்பெயர்தாங்கினோன்
பையராவணியெல்லைப்பாமனா
மையன்மீதிலந்தாதிசொற்றானோ.

அறுசீர்க்கழிநெடிஷியாகிரியவிருத்தம்.

முத்திரகசிபநுலையுணர்ந்தவர்கூழ்நெல்லையினிழைத்தன்மையாச்ச
கக்கிரவேர்க்கருளுந்நையல்பாகமகிபமெனும்பெயர்தாங்கினோன்
பத்திரசயிப்பொருந்தந்தாதிதனைக்கேட்கின்மரப்பாவையோடு
சித்திரமுந்தலையசைத்துமெய்ஞ்ஞானம்பெற்றுய்தல்திண்ணந்தா
கென.

திருநெல்வேலியிலிருக்கும் பண்பொழி
ஷண்முகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய
நேரிசைவெண்பா.

செந்நெல்வளஞ் சூழ்நெல்லைச் சேவகன்மே லந்தாதி
கன்னலாச மும்நாணக் கற்பித்தான்—பொன்னகாரம்
வில்லிபுத்தூர்க் கங்கைகுல மேன்மைமணி முத்தருமைச்
செல்வதையல் பாடுகந் திரன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிஷியாகிரியவிருத்தம்.

பாடவல்லேனலெனொருவர்பாடியபாட்டினைவெவரும்படிக்கக்கேட்கக்
கூடவல்லேனலன்பாவர்கற்பிப்பார்கற்றுணந்துகொள்வோமென்னத்
தேடவல்லேனலனீசெய்செய்யுள்சரிபார்த்திடயான்திறனென்றுன்
பா, ஞடவல்லேனலன்தையல்பாகரின்னாற்குணையெதென்றுநாட்டி
வேனே.

சிவமயம்.

நெல்வலயந்தாதி.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

செந்தா மரையனஞ்சேர் செய்வனஞ்சும் நெல்வேலி
நந்தா வருணெல்லை நாயகர்மே—லந்தாதி
சிந்தித் தியற்றத் திறமளித்துக் காத்தருளுஞ்
சந்தி விநாயகன்பொற் றுள்.

நூல்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

சீர்தங்கு வான்றிநு நெல்வேலி யிற்செழித் தேதிகழும்
வார்தங்கு காந்தி மதிக்கொங்கை தோய்மண வாள்வெண்பாத்
தார்தங்கு சின்பதத் தேசுத்த நாடுந் தமிழனுக்கே
யேர்தங்கு நற்பொரு ளும்வாக்கும் ஞானமு மீந்தருளே. (க)

அருள்பழுத் தோங்குஞ் சுகானந்த மேயமு தாமாசே
தெருள்பழுத் தோங்குஞ் செழும்பொரு ளேநற் சிவக்கொழுந்தே
யிருள்பழுத் தோங்கு மனத்தேனுக் கும்இரங் கேர்மறையின்
பொருள்பழுத் தோங்கும் புனிதானெல் வேலியிற் புண்ணியனே. ()

புண்ணிய னேயயன் மாலுக்கு மின்பப் பொருளளிக்குந்
திண்ணிய னேதிரு நெல்வேலி மேவித் தெளிந்தவரு
ள்ண்ணிய னேயா னேயென பாண்டரு ளாய்ந்தகொன்றைக்
கண்ணிய னேகங் காணே கருணைக் கருங்கடலே. (ங)

கடலே யனைபுதுன் பத்தாழந் துழலிக் கடையனைக்கை
விடலேர் விரிசடை பாய்விட மேவு மிடற்றவனே
யடலே துவந்த வருட்கட லேநெல்லை பம்பலவா
வுடலே மருவு முயிர்போ லொளிநு முமாபதியே. (ச)

பதியே பாஞ்சுட போபருண் ஞானம் படர்ந்தபா
கதியேயென் கண்ணுட் கருமணி யேநற் கணிசுருணு
நிதியேயென் னுள்ள நிறைவேநெல் வேலியி னின்மலமே
மதியேய் சடையண்ண லேயென்னை யாள மனமகிழே. (௫)

மனமகிழ்ந் தாட்டுகொண்டென் குற்றமெல் லாவற்று மன்னித்தன்ப
ரினமகிழ்ந் தேசிகின் பாதா விர்த மிறைஞ்சிடவிற்
பனமகிழ்ந் தேயடி யேற்கருள் வாய்ப்படைப் பானும்விண்டும்
தினமகிழ்ந் தேத்தும் படிநெல்லை மேவிய தேசிகனே. (௬)

தேச நிறைந்துயர் தேவேசின் செய்ய திருவடிக்கண்
ணு மதூர கவிமலை சாத்திமெய் யன்புசெய்தென்
மாசு படிந்த பவவினை நீக்க வகையருள்வாய்
விசு புகழ்ச்சொன்றை யாரானெல் வேலி விடையவனே. (௭)

விடையவ னேவெவ் விடையங் கடந்தொளி மேவுவிண்ணீர்ச்
சடையவ னேயரு ளச்சடை யாயித் தமிழினையே
கடையவ னேயென்று கூவிடும் டேன்முன் கணிநையின்பா
னடையவ னேநன் னடையவ னேநெல்லை நாயகனே. (௮)

நாயக மேயடி யார்நல மேயெந்த நாளிலுமன்
பாயக மேவி யருளென வேநல்ல பத்திபுரி
வாயக மேயினி நாம்வாழ்வ தற்கு வகையுரியத்
தாயக மேதிரு நெல்வேலி வாழ்குவ சங்கனே. (௯)

சங்கங்க ளங்கயற் கண்சத்தி காதலன் சாகரஞ்ஞ
சங்கங்க ளந்தர நெல்லையிற் றுணு சாணுற்ச்சற்
சங்கங்க ளங்கங் கடைந்தனங் காணினிச் சண்டனுக்க
சங்கங்க ளங்கங்க ளில்லையெக் காலுநெஞ் சங்ககாந்தே.

(இதனது பதப்பொருள்) சங்கம்-சங்கைப்போன்ற, கனம்-சமுத்தையு
ம், கயல்-கயன்மீனைப்போன்ற, கண்-கண்ணையுமுடைய, சத்திகாதலன்-
உமாதேவியின்நாயகனாகிய, சாகரஞ்சம்-சமுத்திரத்தினின் றுண்டாகிய வ
டித்தையும், கம்-பிரமகபாலத்தையும், களங்கம்-கண்டத்திலுங் கையிலு
ந்தித்த, நெல்லையிற்றுணு-நெல்லைமாரகரத்திலெழுந்தருளியிராநின்றதாண
ுமுடைய, சாணுற-பாதாவிந்தத்தைச்சேர, சற்சங்கங்கன்-சற்சனர்கு
டையசகவாசத்தை, அங்கங்கடைந்தனம்-ஆங்காங்கேயடைந்தனம், காண்

காண்பீராக, இனி-ஆதலாவினிமேல், ஏக்காலும்-எந்தக்காலத்திலும், நெஞ்
சங்கனாந்து-மனமுருகி, சண்டனுக்கச்சங்கம்-யமனைக்கண்டஞ்சோம், கனங்
கங்களில்லை-சந்தேகமில்லை (எ-று). ஏ-ஈற்றதை. (ய)

கனாயறி யாக்கருணைக்கட லேகருங் கற்பகமே
யுனாயறி யாமறை பொண்பொரு ளேயுன் னுயர்வுறுமன்
பனாயறி யாபெனக் குங்கடைக் கண்ணருள் பாவிப்பை. யோ
புனாயறி யாமணி யேநெல்லை வாழ்பரி பூரணனே. (யக)

பூரண னேநெல்லை யாயன் மாலுங்கண் பூத்தறியாக்
காரண னேயென் னுனைமறை பேசினுங் காப்பதற்கு
தாரண னேயன்பர் நன்மனத் தேசுக்குந் தன்மையனீ
யாரண னேயத னுஸடி யார்க்கெளி யானென்போ. (யஉ)

என்பரி தாப நிலை யறிந்து மிரங்கிலையே
வின்பரி தாமிச் செகம் திடர்படிந் தேதியங்கு
மன்பரி தாமனத் தேழையன் செய்வகை யாதறையாய்
வன்பரி தாமனி வாரிதி யேநெல்லை மாடணியே. (யங)

மணியே யிருகண் மணியேநெல் வேலியில் வாழ்கின்றநீர்
குணியே யிருங்குணி யேவிடை யாய்க்கொண்ட கோதறுமுக்
கணியே யருகணி யேயடி யேனின் கழல்பணிபய்
பணியே யரவப் பணியே புனைந்த பராபாமே. (யச)

பாகதிக்கேகக்கண் பாவிப்பை யோபடு பாவிசன்செல்
ராகதிக்கேக நடாத்துவை யோவொன்று நானறியேன்
வாகதிக்கேசெல் வகையருள் வாய்மனம் வைத்தாங்கிச்
சாகதிக்கேசெல் விடையாய்நெல் வேலியிற் றூரகமே. (யரு)

அருமே யினியுனக் கச்சமென் னேவரு மையமென்னே
மகமேனாச் சார்ந்திட்ட காகமும் பொன்னிற மாருமன்றோ
சகமேனெல் வேலித் தனிமுதற் கேவிலை தான்சமைந்துஞ்
சுருமே யிருமக் தேதூய் கயிலை சுதந்தாமே. (யக)

தந்தா மேபுரிந் தான்விலை கொள்தனத் தானாநம்பி
யந்தா மேவின் றலையவை பேலன் மறாருக்காக்
கந்தா மேகாங் காத்தருள் செய்கரு னாகாமே
சந்தா மேதிரு நெல்வேலி வாழுஞ் சுகானந்தமே. (யஎ)

ஐனந்த மேநின் விலையா எடிமையென் றுனதின
 னுனந்த மேனிகண் ணில்லா தவர்க்கு நடுக்கமுதேன்
 கானந்த மேர்செவி புக்கிய ராவணற் காத்தருண்
 தானந்த மேயில் பொருளால வோநெல்லை ஶார்முதலே. (யஅ)

முதலேயி லாதி ய நேர்முட னென்னநின் மொய்கழலேத்
 துதலேயி லாதான் னருள்விழை வேற்குஞ் சுகமளிக்கச்
 சிதலேயி லாவருள் செய்வாய் சிறிதுஞ் சினமுடன்செய்
 புதலேயி லாத்திரு நெல்வேலி வாழும் புராதனனே. (யக)

தனத்தலங் காரத் தடங்கயற் கண்ணியெந் தாயணிசந்
 தனத்தலங் காரந் தனக்கிசைந் தான்தடி தன்னிலுநித்
 தனத்தலங் காரந் தாய்த்தயங் குத்தகை சார்நெல்லைநா
 தனத்தலங் காரன நின்றெனையாட்கொளத் தங்கினனே.

(இ-ள்) தனத்து—முலையினிடத்து, அலங்கு-அசைகின்ற, ஆரம்—
 முத்துமாலையுடைய, தடங்கயற்கண்ணி—விசாலம்பொருந்தியகயன்
 மீன்போலுங்கண்களையுடையகரந்திமதியம்பாநாகிய, பெந்தாயணி—எமது
 தாயணியும், சந்தனத்தலங்காரந்தனக்கு-சந்தனத்தையணிந்தலங்காரஞ்செய்
 துகொள்வதற்கு, இசைந்தான்-இசைந்தவனாகிய, தடிதன்னில்-வயல்களில்,
 உதித்த-உண்டாகிய, நத்து-சங்குகள், அலங்காரதராய்-கலப்பைச்சாரலிலே
 நிற்கின் மலுத்தின்வழியாக, தயங்குந்தகைசார்—ஊர்ந்துசெல்லத்தக்கதன்
 மயப்பொருந்திய, நெல்லைநாதன்—நெல்லைமாநகரத்திலெழுந்தருளியிராகின்ற
 சிவபெருமானாவர், அத்தலம்—அந்தத்தலத்தில், காரணநின்று, மேகத்தைப்
 போனின்றி, எனையாட்கொள-என்னையடிமைகொள்ளும்பொருட்டு, தங்
 கினன்-வீற்றிருந்தருளினார் (ஏ-று) ஏ-ஈற்றகை. (உஅ)

தங்கரும் பேர்புக முோங்குநெல் வேலி தழைக்குமுக்கட்
 செங்கரும் பேசடை மீதொரு மாதைச் சிறையிலவைத்துக்
 கொங்கரும் பேர்முலை மந்தொரு மாதைக் குலாவியவாண்
 சிங்கரு நீயென வேசெப்பு வாரிச் செகத்தவரோ. (உக)

தவரா யினுஞ்சற் சனரா யினுநற் மருமங்கன்செய்
 பவரா யினும்படைப் பாரா யினுநற் பதமுயர்வா
 னவரா யினுநினைப் போற்றா ரொன்னெல்லை நாயகனே
 எவரா யிருக்கினு மென்னே யெனக்கினி யாராவரோ. (உஉ)

இனியா நொனக்கும் தாயக நீயன்றி யேயிந்தமே
தினியா நொவருந் திறமுன றோகடைத் தேற்றுவிக்கத்
தனியார் வளந்திரு நெல்வே லியிற்சிவ சங்கரநீ
கனிவார் கடைக்க ணருள்புரி யாதெனைக் கைவிடிலே. (௨௩)

கைவிட் டிடாது கடைகாறு மென்றனைக் காத்தருள்வாய்
மைவிட் டிடாவிழி மான்மான காந்தி மதியையென்று
மெய்விட் டிடாத வியனொளி வேசடை மேமொருமா
தைவிட் டிடாத தயாநிதி யேநெல்லை சார்தனியே. (௨௪)

சாரூந் தவமுடை யோர்தனைக் காத்தல் சகசமதிற்
பேரும் பிசுபல மும்வாய்த் திடாதுனக் குப்பெரிதா
யாரும் வியப்ப வடியேன் வினைதவிர்த் தாண்டுகொண்டா
னேரும் புகழ்மிக நெல்வேலி வாழா னேகினக்கே. (௨௫)

கினக்கே தெரியுமென் வண்டோல மென்றுயிற் நீள்புனியோர்
தனக்கே பழிப்புக் கிடம்வைத் திடேலென் றனையவர்கள்
கனக்கேடு சேய்யி னுனக்கழ கோநற் கருணைவைத்தென்
மனக்கேத நீத்தருள் வாய்நெல்லை மேவிய மாமருந்தே. (௨௬)

மருந்தேதின் மாணடித் தாமனா யேத்த மனந்துணியார்
பருந்தே தனதென நாய்நரி தங்கள் பசிக்குதவும்
விருந்தே பெனச்சொல விண்ணைப் போக்கியிம் மேதினியி
விருந்தே விராம வீறந்தேனெல் வேலியி னின்பெருக்கே. (௨௭)

பெருக்கேனெ னன்பபின் மாணடி காணவென் பேதைமன
முருக்கே விராப்பக லாய்த்தொழு தேத்திட ஐரிவி லுள்ள
வருக்கே வுழைத்திழைத் தேனினி யுய்யும் வகையருள்வா
பெருக்கே ரலங்க லணநெல்லை யாய்சந் திரக்கம்வைத்தே. (௨௮)

இரக்கம்வைத் தேபெனை நீயாள்வ தற்கிசை யேலெனிலோ
புரக்கவல் லாரினி யார்புக லாய்நின் புகழ்க்கழகா
திரக்கண் ணுதற்பெருங் கோவேதண் சோலை திகழ் நெல்லைவாழ்
காக்கட லுண்டன் நமரணாக் காத்திட்ட கந்தானே (௨௯)

கந்தரங் கானந் தனந்தனிற் றங் கக் கடுக்கையசோ
கந்தரங் கானந் தந்நெல்லை நாதரின் காலிலநே
கந்தரங் கானந் தந்நெல்லைந் தேத்தங் கருத்தருள்ச
கந்தரங் கானந்ந் தந்நெல்லை யாளக் கடனினங்கே.

(இ—ள்) கந்தரம்—மேகமானது, கா—சோலைகளிலும், கந்தனந்தனில்—
கந்தனவனங்கனிலும், தங்கு—தங்குதலினால், கடுக்கையசோகந்தரு—கொன்
டைமாய்களும் அசோகமரங்களும், அவருஆனந்தரும்—அந்தவிடத்தின்து
வைத்தரும்படியான வளம்பொருத்திப், நெல்லைகா—நெல்லைமாநகரத்திலே
முந்தருளியிராநின்ற நிலைபொருமானே, நெல்லைகாலிலகந்தரம்—அனேகந்தரம்
நின்பாடாரவியத்திற், கானகந்துஅலர்—வாசனை நிரூந்தமலாகவே, சொரிந்
தேத்தும்—அஞ்சித்தொழும்படி, கருத்தருள்—அடியெனுக்குச்சித்தத்தைத்
தந்தருள்வீராக, சந்தரங்கு—வெண்கல்கந்தருக்கும்படியான, ஆனந்தந்தந்
நெல்லை பாள—பரமானந்தத்தைக்கொடுத்து அடியெனையாண்டருள்வது, கட
னினங்கு—நினதுகடமையாவருக்கின்றது (எ—று) ஏ—ஈற்றதை. (௧௦)

கடத்தைச் சதமென நம்பியந் தோவிர்தக் காசினியில்
விடத்தைப் புணர்விழி யாணுராகம் விழைந்தவர்க
படத்தைப் பருத்தறி யாதயர்ந் தேனெல்லைப் பண்ணவனே
கிடத்தைக் கொடுத்தருள் வாயெனியேயன்கதி செர்வதற்கே. (௧௧)

சேரும் பருத்திந் நெல்லைவி வாழா சேசிரசு
னீரும் நிலவு மலையுமொந் தாய்க்கென னொழுகைச்
சாரும் பருக்குத் தமியேற்குச் சந்தன சங்குபுரத்
தீரும் அரோக திடசூத் திரமுஞ் செழிக்கல்கே. (௧௨)

கல்காத புல்லந்தம் பாற்சென்றி ரந்தென்ற னுட்கழித்தன்
மல்காத வண்ணம் வகையருள் வாய்க்கல்லை மாணிக்கமே
பல்காதஞ் சென்றுய ரீனோ பூலகமும் பார்க்கினின்போ
லல்கா தருள்செய வல்லாரங் காரு மறிவரிதே. (௧௩)

அரிபா சனத்த ரமைச்சன் னோர்பொருட் காவவரின்
றிரிபா சந்செய்யவ தென்றோவின் வேறை திகைத்துநின்றல்
சரிபாசம் போநெல்லைத் தானுந் தோனின் னுட்கன்கிலார்
பரிபாசம் பண்ணவை யாதெனியேனக்கண் பாரினியே. (௧௪)

இனியே துனதருள் வாய்த்திடு மோவென வேங்கியெனுள்
நனிபேதுன் புற்று நலிகின்ற தாலெந்த எல்குாவைப்
பனியேழ் பரியுடை யானைக்கண் டாங்கு பணித்தருள்வாய்
தனியே கழனி புடைசூழ்நெல் வேலித் தயாநிதியே. (௩௫)

நிதியோங்கி பேவளர் நெல்வேலி மேவிய நீள்வளையாய்
ததியோர்ந் திலைகொ ளுணைநாடு நான்குஞ் சலப்படல்சம்
மதியோநின் னெஞ்சங்கல் லானது மென்மட்டு மாவல்தென்
விதியோ வறிந்தில னேயுப்ப யேவல்தம் விண்டருளே. (௩௬)

விண்டங்கண் டானுயிம் மேதினி போலொளி மேவுபல
அண்டங்கண் டானக்க மும்அறி யாநின்ற னுலமுண்ட
கண்டங்கண் டானந்த மாயின நெல்லைக்கங் காதுவித்
தொண்டங்கண் டாளப்பல் தெண்டங்கண் டாய்நின் துணையடிக்கே.

அடியே கதியென நம்பிய பேர்கட் கருள்கூங்கும்
படியே திருவுருக் கொண்டநெல் வேலிப் பாஞ்சுடரே
துடியே நிகரிடை யார்மய னீக்கிச்சை தூக்கியருள்
பிடியேதும் வேறிலை நின்றாண் லாவித்தப் பேதைபற்கே. (௩௭)

பேதைமை நீங்கிடு நற்றூண் மொன்றும் பெரிதுயரி
யாதையுஞ் செய்வ ரருங்கீர்த்தி தாலுண் டமித்திருந்
தீதையுன் னுத்திரு நெல்வேலி மேவிறற் சீர்த்திமுந்
தானையெந் தாயுன் னாருள்பெறுங் காலினிச் சந்ததமே. (௩௮)

சந்தத் தனத்திக டந்தொழி லிந்திர சாலஞ்நெல்லாச்
சந்தத் தனத்திர டாசந் தாற்கன்று தானடந்த
சந்தத் தனத்தி யுரித்தோ யெனக்கரு டாயல்குஞ்
சந்தத் தனத்தினந் தண்ணல்லி ராரநெல்லைச் சங்கரனே.

(இ-ள்) சந்தரங்கன்று-மன்னோர்காலத்திற்குச்சுழந்திகவாமி
கருக்காக, சந்துதானடந்த-(பாவை காச்சியாரின் வலடல் தனிப்பான்) தூது
சென்ற, அத்தன்-கடவுளே, அந்தியுரித்தோய்--யானையின்றோலை யுரித்த
வனே, கயல்-கயன்யின்சன், கஞ்சத்தத்த-நாமனாயின்மேற்றத்தியேற, நத்
நினம்-சங்குக்கூட்டங்கள், தண்ணல்லிசார் - குளிரச்சிபொருத்தியஅல்லி
யின் மேற்சேரும்படியான வளப்பமுடைய, நெல்லைச்சங்கரனே-நெல்லைமா
கரைத்தி லெழுந்தருளியுநின்ற சிவபெருமானே, சந்தத்தனத்திகள்-தம்-சந்

தனத்தையணிபுத்தனங் ளையுடையமாதர்களின், தொழிவித்தொலஞ்செ
ல்லா—தத்திரத்தொழிலி னுற் செய்புமிஃகிரசாவங்குற்செல்லாத், சத்தத்
தனத்திரன் தா-வாய்ந்தபொருட்குவியலைத்தா, எனக்கருந்தா—படியேனு
குக்கிருபைதற் தருள்வீராக. (எ-று) (சய)

சங்கக் குழையணிந் தானெடுல் வேலியிற் றுணுவைமா
தங்கக் கிரியைச் சிலையா வளைத்த தடக்கையுரைத்
திங்கட் சடையனைச் சிந்தைசெய் வாய்மயல் சேருவி
லங்கச் சமைகொண் டலைத்தெஞ் சேகம்மை பாட்கொளவே. ()

ஆளே யடிமை யெனமுன்பு பாணருக் காவுவந்து
வாளேய் நெடுங்கணைல் வேலியிற் காந்தி மதிவருந்
தாளே வருந்த விறசெடுத் தோய்கின் தயைகிடைக்கு
நாளேநன் னொத்த நாளிந்த நாய்க்கெந்த நாணன்னுமே. (சஉ)

நன்னுயிச் சென்மங் கடைத்தேறி நாமுய்ய நல்வழியை
யெண்ணுவ தாயினெஞ் சேயென் னுடனினைச் சின்னுமுதற்
கண்ணுத நெல்லையி லம்பல வாணன் கழங்கருதிப்
பண்ணுமெய்ப் பூசை யவன்றான் கதிடுமெய் பாடுவையே. (சக)

பாடாமற் புல்லரைப் பாழ்க்குழை யாமற் பாசமய
நாடாம னன்குர வெய்தாம னின்னடி நாடிவற்பாற்
கூடாம னின்தொண்டர் கூட்டம்வி டாமலென் கும்பிக்கிண
தேடாமல் வாழ்செவ்வந் தானெல்லை மேவிய சின்மயனே. (சச)

சின்மய னேநற் செழும்பொரு ளேயுயர் சிற்பரம
தன்மைய னேசிவ சங்கர னேதன் சதாசிவனே
நன்மைய னேயெனை யேன்றுகொண் டாண்டரு ணங்குகசெம்
பொன்மய னேதிரு நெல்வேலி மேவும் புரார்தகனே. (சரு)

புரந்தரன் முன்னைப் பழிதீர வேவம் புயமதனை
நிரந்தரஞ் சாத்தினன் தோத்திகின் றுணுக்குன் னீர்கருணை
கரந்தார் தைதவித் தாய்நெல்லை யாய்மதன் னாய்மலாரம்
தூந்தர சாத்திய தற்கவற் காய்ந்ததென் சொல்லுகவே. (சஎ)

சொல்லிய மூவர் தமிழ்மலை சூடிய தூயவெவன்
புல்லிய நாத்தரும் பாமலை யையன் புடன்புனைவாய்
மெல்லிய வைந்தரு நான்மலர் சாத்தும் வியன்சடைமேற்
சில்லிய வர்க்கம் புனைநெல்லை நாதிநின் சோடிக்கே. (சஏ)

அடியார்க் கெளியனெல் வேலியி லண்ண லடியையனா
நொடியா கிலுமன வாக்கொத்துப் போற்றி துகன்றிடுவொர்
மடியாத கிர்த்தி மனோரத சித்திரம் வாழ்வதுஞ்சி
குடியா யிருப்பன் குமரனும் தானங் கொடுமென்பனே (ச-அ)
கொடுங்கால னாதர் விநங்கால பாசங் குவிந்தென்றன்மேற்
படுங்கால மும்உனை நான்மற வேன்பண்டைப் பத்தினர்சென்
றடுங்கால காலநெல் வேலியத் தாவன் தவனைக்கொடு
நடுங்காத வண்ண மெனக்கரு ளீகரு னாசனே (ர-அ)

காக்கக் காக்கலன் காநலித் தாயெனுட் கன்றலெனங்
காக்கக் காக்கஞ்சங் காட்டியஞ் சேலெனக் காத்தினிச்சிக்
காக்கக் காக்கத்து கெளரர் கடைபடறு காதுநெய்க்கா
காக்கக் காக்கத்த வேமியனை மாணெல்லெக் கண்ணுதலே.

(இ-ள்) காம்-விவசுத்தா, சுக்கு-சுக்குவிற, அரங்கலன்-சர்ப்பாபர
ணத்தை, காநலித்தாய்-விரும்பியவரோ, கொக்கு-நினைத்துக்கு, ஆரம்-உறை
விடமாகிப், கம்-பிரமதபாலத்தை, காம்-கையிற்றறித்திரவிற, காதலே-
கடவுளே, செல்லக்கண்ணுதலே-செல்லாகநகரத்திலெழுந்தருளியிராசுன்ற
செற்றிக்கண்ணையுடையவரோ, என்னுட்சன்-தெல்லாம்-அடிமேலுடைய
மணப்புழுக்கத்தையெல்லாம், காக்க-ஒளிக்க, காக்கஞ்சங்-காட்ட-சாரமாமலர்
பொன்-நகையைக்காட்டி, அஞ்சிசெலென-பயப்படாதேபென்றுசொல்லி, கா
த்து-காப்பாற்றி, இனி-இனிமேல், கிக்கரக்கக்க-கிக்கரக்கக்காவென்று, சந்தி
கின்றார்-பேசுகின்றவர்களுடைய, கடை-நிலையாகலை, அனுபவ-சந்தி
படி, எனையார்-அடிமேனை பாண்டருள்ளவாக. (எ-று) (இ-டு)

கண்ணன்-தெய்வ முன்னயன்-வேறெந்தக் காக்கத்திலு
மண்கண்ட மீதேவ ருங்கண்ட தில்லைநன் மாண்டபரும்
வின்கண்-பதுமியை செல்லென்-ஒருவனே மேவரிய
பண்கண்ட நான்மறை பேரவு மில்லையிப் பாரிடத்தே. (இ-டு)

இடங்கொண் டணந்தினை கொண்டேயி னிடெல்லங் துழுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கையின் னாவனை காந்தி மதிமகிழ
நடங்கொண்ட செல்லையி லப்பல வாயின நண்ணுதற்குந்
திடங்கொண்ட சிந்தை மெனக்களிப் பாய்முத்தி சித்திக்கவே. (இ-டு)

சித்தியுஞ் சித்தி தருந்தெய்வ முஞ்செகத் தேபுர்க்குஞ்
சத்தியுஞ் சத்திக் கிருப்பிட முந்தவந் தானுயர்வோர்
முத்தியு முத்திக்கு வித்துமவ் வித்தின் முனைத்தெழுந்த
புத்தியு மாநெல்லை நாதாவென் மேலன்பு பூண்டருளே. (௫௩)

பூண்டவன் பாற்றெண்டன் வேணு வனத்திற் புகுந்திறைஞ்சி
யேண்ட வளர்ந்த வனவா தானெல்லை மேனி மன்றிற்
றுண்டவ மாடிய சங்கர னேயெஞ் சதாசிவனே
ஆண்டவ னேயெனை யீண்டாளென் றற்கவி யஞ்சிடுமே. (௫௪)

அஞ்சக் காமெனு மாயுதத் தாலக மாவயலிற்
பஞ்சப் புலன்களை வெட்டியன் பாழாம் பாங்கமைத்து
விஞ்சத் திருத்திரெல் வேலியின் மேகிய வித்தகனார்
கஞ்சத் திருப்பத நாற்றினை நாட்டிக் கடிதுய்மினே. (௫௫)

மின்போலத் தோன்றி யழியுமிக் காயத்தை வீணின்மபி
யென்போ லலைந்தவ ராருமுண் டோடுவளி யேன்றனக்கங்
குன்போ லுரிமை யுடையவ ராரெல்லை யுத்தமனே
பொன்போ லவிரசடை யானெனை யாளப் பொறுப்புனக்கே. (௫௬)

பொறுத்தாலு நான்செய்யுங் குற்றங்கள் யாவும் பொறுதெனை
யொறுத்தாலு முன்னும் வரமளித் தாலு முளத்தொருக்கரன்
மறுத்தாலு நெல்லையில் வாழ்ந்தி பேமன வாய்ப்பறிப
வெறுத்தாலு நான்மற வேனின் சுழற்றஞ்சம் வேறில்லையே. (௫௭)

இல்லை பெனக்களி யென்றே யொருவ ரிடத்திர்ந்து
பல்லைத் திறந்திரு நானுங்குங் காட்டிப் பணிந்தவர்வாய்ச்
சொல்லச் சுருதி பெனவைத்தி டேலென் றுயர்களைந்து
நெல்லைப் பதிக்கா சேசக வாழ்வை நிலைநிறுத்தே. (௫௮)

நிலையாக் கருங்கடல் சூழ்நில மேனிதி நீள்விரும்பி
யலையா தெனைப்பனித் தானாய் னேயன்னை யாய்காலை
மலையாய் நெல் வேலியின் மாமணி யேமலர் வாளிகழைச்
சிலையானக் காய்ந்கிட்ட தேவேனின் பாதந் தெரிசுக்கவே. (௫௯)

சிங்கத் தனங்கடி னங்கச்சி விட்டுத் திறக்குநர்நே
சிங்கத் தனங்கடி னங்கொடுத் தேனினித் தேர்ந்து தெரி
சிங்கத் தனங்கடி னஞ்சே சடிக்கஞ்சஞ் செய்நெல்லைநே
சிங்கத் தனங்கடி னஞ்சேக திசசஞ் சேணானே.

(இ-ள்) சிக்க-கண்டவர்கள் தங்களுடையகாமவிலக்குள் சிக்கும்பொருட்டு, தனங்கள்-கொங்குகளை, தினம்-நாடோலும், கச்சிலிட்டு-ரவிக்கையாற்பொத்தி, திறக்குநர்-திறந்துகாட்டுகின்றமாதர்கள், கேசிக்க-விரும்பும்படி, தனம்--திரவியத்தை, கடினம்-மிகுதியாய், கொடுத்தேன்-தந்தேன், இனி-இனிமேலாகினும், தேர்ந்து-நல்லறிவுண்டாய், தன்-உன்னுடைய, அம்-அழகிய, கந்தினஞ்சேர்-சந்ததம்மதுகிறைந்த, அடிக்கஞ்சம்-பாதநாமணைய, தெரிசிக்க-தெரிசித்துய்யுமாறு, செய்-அனுக்கிரகஞ்செய்தருள்வீராக, நெல்லைநேசி-நெல்லைமாகரத்தைவிரும்பியவரே, கத்தன்-கடவுளே, அம்-அழகிய, கடி-வாசனைபுடைய, நம்-எங்களுடைய, ஜெகதீச-சர்வபுவனங்களுக்குமீசனே, சஞ்சேணானே-வெற்றியுடையஉயர்ந்தசிவபெருமானே. (எ-ஊ). (கந)

சேணு தவணிந் திரன்முதற் நோவர் தீனமுமுனைப்
பேணு தவருமுண் டோநெல்லை யாயுனைப் பித்தனென்று
கோணு தறைபவர் யாரோ வவரின் குளிர்மையைக்
காணுத கண்ணனைச் சொல்வர்கேந் தாமனாக் கண்ணனென்றே (சுக)

கண்டந் தரிக்கும் விடத்தாய்நெல் வேலியிற் கண்ணுதலாய்
பண்டந் தரிக்கு மருங்கனித் தாய்கின் பழவடியா
மொண்டந் தரிக்கு மரிதான வாவினி யேயனைபாற்
பிண்டந் தரிக்கும் படிவைத்தி டேவென் பிழைபொறுத்தே (சுக-2)

பிழைவன மாக வடியேன் செயினுநின் போருளா
மழைவன மாகப் பொழியிலென் னுமயன் மால்தயா
இழைவனம் வாழா வைப்புனை நெல்லை யினில்வளர்ந்த
கழைவனச் சங்கர வென்றஞ்ச மானின் கழற்கஞ்சமே (சுக-3)

கஞ்சத்தி லேபிறந் தஞ்சத்தி லேருங்கங் கைப்படைப்பிற்
குஞ்சத்தி லேயணி மஞ்சத்தி லேறிநெ் ளோதையர்கண்
வஞ்சத்தி லேவிழு நெஞ்சத்தி லேனிகர் கள் சொல்லையாப்
கஞ்சத்தி லேபிர பஞ்சத்தி லில்லெனம் கேயிரங்கே. (சுக-4)

இப்பவர்க் கென்றுமென் றியா தவனாக்கண் டேபதுங்கிச்
காப்பவர்க் காக்கற் கலிப்பது மன்னவர்க் காணவருள்
சுரப்பவர்க் கின்ன னெட்கின்ற னாங்கினர் தொல்லுலகும்
புரப்பவ ராதெல்லே நாதாவி தென்ன புதுமைசொல்லே. (சுடு)

சொல்லும் பொருளு மெனக்காந் திமறி துணைத்தனங்கள்
புல்லும் புழத்திரு நெல்வேலி யாம்பின் புதுமலர்த்தா
வல்லும் பதலுந் தலைக்கணி வேர்க்கிப் வகலமெலாஞ்
செல்லும் படிக்குச்செல் வாக்கெம்பம் ஞானஞ் செழித்திருமே. (சுடு)

செழிக்குந் தாழ்க்கடற் றெள்ளமு தார்த்தருட் டிப்புனலிற்
ருழிக்கும் படிக்கென்று கூடுக்க ன வேலித் துவலயத்தோர்
விழிக்குந் கருப்பட்டன் மேத்துயின் யாலுங்கும் மோதனுக்கு
மொழிக்கு கிளைவுக்கு மெட்டாத நெல்லியின் முன்னவனே (சுடு)

முன்னவ னெயென்முன் னென் தருந்புரி முகிலேவேல்
மன்னவ னெயென் மகன் நிலக்கை பகன்புதனைச்
சொன்னவ னேதிரு நெல்வேலி வாழுந் சகானத்தனே
அன்னவ னெயென் நெனைக்கை விடேலதையை செங்குவையே. (சுடி)

செய்யா சதனின் திருமேனி பாடினாந் தெனி னி னி
யய்யாநின் ஞான வார்காந் பிடிக்க வந்த சாவெனையே
செய்யா சதனின் பொதுநென் டோம்பத்தர் பாக்கெனவே
செய்யா சொன் னுனென்கை செய்யா சவன் அலைவுந்கனே. (சுடு)

இன்னந்தி யங்கி யிராதெனி மெனையின் மென்றுசொன்னாய்
இன்னந்தி யங்கி மெழுகிறத் தாமென வேய்யுறவி
இன்னந்தி யங்கி யினைகாந் தாசத்தி னெருநெல்லே
இன்னந்தி யங்கெட யாதேதா யினித்தாய நிலையென்றே.

(இ—ன்) ஆயில்லந்த-பாசனையில்லாதவர்தென்றுசொன்னதையுடையவரே, அங்கிமெழுகிறதாய்-அங்கிமெழுகிறதையுடையவரே, எவ்வகையிலும்-எவ்வகையிலும்-சென்றவர்தென்கை, எவ்வகையிலும்-எவ்வகையிலும்-சென்றவர்தென்கை, எவ்வகையிலும்-எவ்வகையிலும்-சென்றவர்தென்கை.

னிருப்பிடமாகியதரமையிலேகும்படியானவனப்ப்தையுடைய, கெல்லையின்
-கெல்லையாகத்திலெழுந்தருளியிராநின்ற, அத்தியங்கிடையாதேய-முடி
வில்லாதவரே, இன்னந்தியங்கியிராது-இனிமேலுத்திகைத்திராதபடி, எளி
யேனே-அடியேனே, இனித்துயரில்லையென்று-இனிமேலுனக்கொருநாளுந்
துன்பம்வரத்தக்கதில்லையென்றுசொல்லி, இன்றேன்றுகொள்-இப்பொழு
தேஅடைக்கலங்கொடுத்துக்காப்பாற்றுவீராக (எ-று) எ-சுற்றகை. (எ5)

என்றே யெனக்குன் னாளுள்புரி வாய்கள் விரவிற்கந்து
சென்றே பாவை சினந்தீர்த்த வாபசுஞ் செம்பொனாயர்
மன்றே நடித்த மழவிடை யாயிம வான்பயந்த
குன்றே மருவிய கேல்வேலி வாழென் றுலகெய்வமே, (எ6)

தெய்வசி காமணி யேமணிச் கூடலிற் சென்றுவிற்த
மெய்வசி காமணி கண்டாகெல் வேலியில் வித்தகனே
சைவசி காமணி யேயரு னொஞ்சிற் றம்பினைபே
செய்வசி காமணி பேயடி யேன்கடைத் தேறிடவே. (எ7)

தேறுமெஞ் ஞானக் திறலளித் தேய்ச் சிறுவனைநா
டோறும் புரந்து துயர்களை வாயரி தூய்விடையி
லேறும் பரம சிவனெகெல் வெலியி லின்னமுதே
ஆறு மதியு மணிசடை வாயென் னாதரித்தே. (எ8)

ஆதார நின்றிருப் பாதார வித்தமல் னைவுமேற்
கேதாராகுபிலே வேறென் னாளு மிப்பப்பல்பத்துக்
காதாரக் கேட்டு மிரங்கிலே யோகடைக் கண்ணாளுந்
கேதார னேதிரு கெல்வேலி வாழந் கிருபையனே. (எ9)

கிருபைசெய் வினொய் பற்காட்டிப் புல்லரைக் கொஞ்சிபுன
மொருபைசென் றுதுங் கொடார்கெஞ்ஞையிலி லுண்ணையினித்
திருபை யாவணி கெல்வேலி வாழ்கைய சிந்தனை செய்
திருபையப் பையப் பழுத்திடு மேயரு ளின்கனிபே, (எ10)

கனியே கனியின் கனிசச மேநற் கருணைநிறை
தனியே தனிகர்க் கிருதிதி யேயென் றனதுதுயர்ப்
பனியே பனிக்கும் படியருள் வாயருட் பாவ்குமொண்டே
நனியே நனினப் புனல்குழ்கெல் வேலிநற் தாமனியே. (எ11)

நந்தா மணிவிளக் கேயருள் ஞான நதிபதியே
சுந்தா மணியெனுந் தேவேநெல் வேலி திகழுமுக்க
ணிந்தா மணிசடை யாபெளி யேனுக் கிரங்கிவிவே
கந்தா மணிமிடற் றுபெய மனுவருங் காலத்துமே. (எஎ)

காலங் கழியுக் கென்பதற் கோநின் கருணைகனி
சீலங்கண் டையந் தெளிந்தேனென் சிந்தை செழிக்கவறு
கூலங்கள் செய்தெளி யேன்குடி யாவுங்கொள் கொத்தடிமை
பாலங்கள் ணுய்தரு நெல்வேலி மேவிய பண்ணவனே. (எஅ)

பண்ணுமென் பூனையும் பத்தியு முன்றன் பதாம்புயத்தை
கண்ணுதற் கேற்ற நலமுள தோகினை நாடிடும்போ
தெண்ணுமென் சிந்தை பலகோடி யேசற் றிரக்கம்வைத்துக்
கண்ணுத லேநெல்லை யாபெனை யானின் கருணைதந்தே (எங்)

தந்தனத் தாரந் தரிக்குந் தரிச்சை தனானைசித்
தந்தனத் தானை தணித்தாண் டெனக்கருள் சந்ததஞ்சூல்
தந்தனத் தார்செய் தனிற்சாவி னேநெல்லை சார்ந்ததனித்
தந்தனத் தாஜக தீசா கருணைச் சசிதானே.

(இ—ள்) தந்தனத்து-தங்களுடையதனத்தில், ஆம்-முத்தாங்களை
தரிக்குநர்-தரித்துக்கொள்ளுமாநர்களுடைய, இச்சை-விருப்பத்தை (அதாவ
துபெண்ணைசெய்யும்), த்நானைச-மண்ணைசெய்யும், தனத்தானைச-பொ
ன்னுசெய்யும், நித்தம்-எக்காலத்தும், தனித்தாண்டெனக்கருள்-திர்த்து
அடியேனையாண்டருள்வீராக, சந்ததம்-சதாகாலமும், சூல்தந்த-சூலுள்ள,
நந்தார்-நத்துக்கனிதிறந்த, செய்தனில்-வயல்களில், சாலிகேர்-நெல்நிறைந்த
வளமுடைய, நெல்லை-நெல்லைமாகரத்தில், சார்ந்த-எழுந்தருளியிராநின்ற,
தனித்தந்தன்அத்தா-ஒற்றைக்கொம்பையுடையவிராயசக்கட ஷளினிபிதாவே,
ஜசதீசா-சர்வபுவனங்களுக்குமிசனே, கருணைச் சசிதானே-கருணை நிறைந்த
சிவபெருமானே. (எ—அ).

தாமன்று ரீபெனத் தள்ளிவி டேலெனைத் தான்றகுவர்
புரமன்று காய்த்த பொருப்புவிற் லாப்மண் பொதுத்தகையின்
கிரமன்று செற்ற சிவங்கொழுந் தேஜெக தீசசம்போ
பாபென் றுணையடைந் தேனெல்லை யாயிர்தப் பாரினிலே. (அக)

பார்க்குந் திசைதொறு நெல்லையப் பாரின் பனிச்சிறைவண்
டார்க்குந் கமல முகமுமைக் கண்டமு மம்புயமும்
வார்க்குந் குமமுலை யாளுறை பாகமும் வல்வினைக
டர்க்கும் பதாம்புய முங்கண்மு னேவந்து தென்படுமே. (அஉ)

தென்பான் முகந்தொண்ட தேவேசெந் தேனிற் சிறந்தபசு
விற்பால் கலந்த வினாக்கனி யேயருண் மேவிபவுன்
னன்பான் மகிழ்ந்தென் மதலா யபயமஞ் சேவினியென்
தென்பா லொருமுறை யேனுஞ்சொல் வாய்நெல்லைக் கின்னிறையே.

இறையவ னேயிம வான்மரு காவெழி லேய்மிடற்றிற்
கறையவ னேகங்கை வாழ்சடைக் காட்டிற் கலந்திலங்கும்
பிறையவ னேயின்ன மும்பிற வாவருட் பெற்றியெற்கீ
மறையவ னேதிரு நெல்வேலி மான்மரு வார்வைகயனே. (அச)

கைக்கும்பி டன்றிக் கருத்தொன்றி லேனையுன் கைவிட்டிடா
துய்க்கும் படிக்குள் ளுவந்துல் வாவரு ளோங்கிடலிம்
மைக்கும் மறுமைக்கு மேற்பசல் வாழ்வருள் வானவரு
மெய்க்கும் புகழ்த்திரு நெல்வேலி மேவிய மேலவனே. (அடு)

மேலான தெய்வமொன் றுண்டென்ப சத்தை விளக்கிழற்க
பாலா வுணையன்றி வேறுள தோயென்றும் பத்தாறு
கூலாநெல் வேலியிற் குன்றவில் லாய்கொடுங் கூற்றுதைத்த
காலா நினைத்தொழு வோர்க்குமுண் டோகருக் கம்பலையே. (அஃ)

கருவர்க்க நீக்குந் கருணைவெற் பேயென் கவலைமற்று
மொருவர்க்கு மேயுறா யேனுதைத் தென்பய னுன்னையன்றி
யிருவர்க்கு கறியப் படாதெழுந் தோங்கிய வின்னமுதே
மருவர்க்கஞ் சூடிய தேவேசெல் வேலிக்கு வாய்த்தமன்னே. (அஎ)

மன்னே வளமிகு மாமணி யேயாயின் மாஸறியா
வன்னேநெல் வேலிக் காசேமுகக் கண்ணுடை யாயடியேன்
கொன்னே கழித்தனன் வானு ளந்தோவக் குறைபொறுத்தே
யின்னே வலியத் தடுத்தாட்கொண் டேழையே யேன்முகாளே. (அ)

மொள்ளத் தனத்தைத் தொடுக்கின்ற மாதர் குடிவதைத்
தள்ளத்த நெல்லையிற் குறுவிந் சன்னிதி சார்ந்துநெஞ்சே
யெள்ளத் தனையென் கினுமன்பு பூண்டவற் கேபுனது
கள்ளத் தனத்தைவிட் டேயுரைப் பாயென்றன் காதலையே. (அக)

காதலை யானின் கழற்காக்கி னெனெந்தக் காலத்திலும்
காதலை யானின் கருணைக் கணையிருந் காடுதனது
காதலை யானின் நினைகின்ற தைக்குணங் கண்டருணங்
காதலை யானின் நினைந்தேத்து நெல்லையிற் கங்காளே.

(இ—ன்) நீங்காது-இடைவிடாமல், அலையான்-திருப்பாற்கடலிலறி
துயிலமர்கின் றவிய்தெய்வானவர், கின்றினைச்சேத்தும்-மனமினைசந்துகின் து
தொழும்படியான, நெல்லையிற்கங்காளே-நெல்லையினாகாத் திலெழுந்தருளி
யிராகின்ற பரிமகபாலத்தைக்கையிலேந்தியசிலபெருமானே, காதலை-விருப்ப
த்தை, யான்-அடியேன், நின்கழற்காக்கினேன்-உன்பாதாவிலிந்தத்திலவைத்
தேன், எந்தக்காலத்திலும்-எந்தகாலத்திலும், காதல்-கொல்லாதேயும், ஐயா-
பிதாயே, எனது-அடியேனுடைய, காது-செவியானது, அலையாநின்றினை
கின்றதை-அலைபோலினைச்சலிடுகதை, குணங்கண்டருள்-குணப்படுத்திய
துக்கிரகஞ்செய்வீரர், நின்-அப்படியானாலும்முடைய, கருணைக்கு-கிருபை
க்கு, இணையிருக்காது-ஒப்புமையிருக்கமாட்டாது. (எ—து) (கூற)

நாமே குறித்துந் கரைந்தே கனிந்துடன் கார்விற்து
காமே லுயர்த்தியென் சிந்தையெந் நோந் திருப்பியுன்பாற்
பாமே திருநெல்லை நாதாவென் றோகின் பதம்பலிநல்
வாமே யளித்திட வேண்டுகம் யாவயி மானம்வைத்தே (கூக)

மாமெழுந் தாடுந் கரத்தோயிவ் வேழையெ வாட்டுமுள்ளிந்
நுமொழுந் தோங்குந் தளர்வையெல் லாநெல்லைச் சங்காதிப்
பாமெழுந் தேகின்றன் பாலுரைப் பேன்பிறர் பாலுரைக்க
நாமெழுந் தாலுமென் னெனெழு மோர்மொழி நல்கிடவே (கூஉ)

நல்லித் தெனாமொழி யாடிரு நெல்லை நகைமதியைப்
புல்லிப் புவனம் புரக்குமன் றுயென் புழுக்கமெலாந்
சொல்லித் தெரியவும் வேண்டிவ் தோபத்தி சோதனையோ
தல்லிக்குப் பிள்ளை யுரைத்தா வழுதந் தருகின்றதே (கூஉ)

தருத்தொறு பூம்பொழில் சூழ்நெல்லை நாதகின் றன்னடியேன்
செருத்தொழில் வேவ்விழி மாணர்கள் சிற்றின்பத் திங்கறப்பா
மருத்தொடை சூட்டின் பாதாம் புயத்தை வணங்கச்சற்றே
கருத்தொரு மிக்கையி லந்தோ கவலை கலைக்கின்றதே. (கூச)

கலையறி யாத கடையேன் சூடும்பக் கலற்கடலிற்
மலையறி யாது விழுந்தேனச் சோவரு டான்றருவா
யலையறி யாத வருட்கட லேநெல்லை யாமுதே
விலையறி யாமணி யேபுணா நீங்கிய வேய்முத்தனே. (கூடு)

வேய்க்குங் கதிதே வேயுகித் தோயருண் மேவுமுமைத்
தாய்க்கு மருங்களித் தோய்நெல்லை யாய்கின் சாணமிந்த
நாய்க்குங் கிடைச்சு மெனவொரு சோதிடர் நல்கிவார்
வாய்க்கும் பழம்பஞ்ச தானாயிற் சேர்த்து வழங்குவனே. (கூசு)

வழங்குங் கருணைநல் வாரியென் றேயரு மாமறைகள்
முழங்குநெல் வேலியின் முன்னவ நீவந்து முன்னிலையேற்
பழங்குதை சென்று பனியெயிற் காய்ந்து பசிக்குச்சற்றே
சுழங்குந் சருகுந் புசிப்பதி லோ கிட்குங் கேவலமே. (கூசு)

வலங்கனிற் தும்பை மலரணி வேணிய வாரிதியிற்
கலங்கனிழ்ந் தார்மனம் போலே கலங்குங் கடையனுஞ்சஞ்
சலங்கனிழ்ந் துன்னைச் சாண்புகுந் தாயிழை தங்கண்மயல்
விலங்கனிழ்ந் துய்வதற் றுகன்செய்கு வேனெல்லை வேதியனே (கூசு)

வேதிய னேனெவ்ளி வெற்பின னேனெவ் லிடையமர்ந்த
சோதிய னேயுயர் தூயவ னேசுகந் தோயுமுமை
பாதிய னேநெல்லை பண்ணவ னேபந்த பாசுடிலா
நதிய னேயென் றுனையே கருதுமென் னீங்கிந்தையே. (கூசு)

சிந்தனை யாகத் தனையேத்தி னேனினிச் சீசகங்க
சிந்தனை யாகத் தடங்கட னீரினிற் சேக்கைகொண்ட
சிந்தனை யாகத் தடைந்தா யெனக்கருள் மெய்தையயிற்
சிந்தனை யாகத்த னேநெல்லை நாதந் சீர்தங்கமே.

(இ-ள்) தடங்கடனீரினில் விசாலம்பொருந்தியதிருப்பாற்கடலில்,

சேக்கைக்கொண்ட-அழிதுயிலமர்ந்த, சிந்தனை-மகாவிஷ்டிணுவை, ஆகத்தடைந்
தாய்-தேகத்தினோர்பாகத்திலடைந்தவனே, தையயிற்சிந்தனையா-கிருபை
யிற்சமுத்திரம்போன்றவனே, கத்தனை-கடவுளே, நெல்லையந்தாதி-நெல்லையா
ககரத்திலெழுந்தருளியிராநின்றசிவபெருமானே, சிந்தனையாக-(அடியேன்)
மணதுடனே, தனை-உன்னை, ஏத்தினேன்-தொழுதேன், இனி-இனிமேலா
வது, சிரசங்கிந்து-கிறப்பிறந்த-உன்மனமிரங்கி, அனையாக-தரவோல், நற்
சிர்தங்கி-நல்லசிறப்புத்தங்கும்படியாக, எனக்கருள்செய்-அடியேனுக்குக்கிரு
பைசெய்வாயாக, (என்று) ஏன்-சுற்றுகை.

(11)

(முற்றிற்று.)

சிவமயம்.

சா த் து க வி.

பொன்னைமாநகரம் கவிராஜ அழகியநம்பியாபிள்ளையவர்கள் குமாரர்
ஆரியங்காவுப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி செடிநாசிரிய விருத்தம்.

பூமணக்குமாரையெனினுசிமட்டேமணக்குமதுபோதாதென்றே
நாமணக்கச்செவிமணக்கநல்லோர்களுமணக்கநலிந்நுவாடப்
பாமணக்குமாரையெனினுசிவநாமசவுந்தரியாம். னாபாதத்திற் [னே.
நேமணக்குந் தையல்பாகக்குரிசில் புனைந்துயர்த்தான் நெளியத்தா
நீதிநூலுணர்ந்தரசர்சபையெனினெடுத் துணாக்குரியமம் பூண்டு
மாதியானேனு வனவாலயத்தின்றநாமகத்தாவாயுஞ்சைவ
பூதசாதனம்வினங்கச்சிவநாமசவுந்தரியைப்போற்றிமுன்செய்
யாதவக்தேதான்தையல்பாகக்குரிசிலிந்நூலுமவகுத்திட்டானே.

ஒட்டப் பிரசாதநாடாநாம் கட்டப்பூருக்கடுத்த ஓநமாக்குளத்
திவிருக்கும் வித்வான் செபூர் கிராமமுன்சீபு
கைலாசநாதப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி செடிநாசிரிய விருத்தம்.

மாக்கொண்டுவளர்புதுவைச்சிவநாமசவுந்தரிபொன்னுத்தாண்டினை
பூக்கொண்டிதொடுத்தலங்கல்சாற்றிநிழல் வாடுறும்பசிய பொன்னுந்
செய்து, மிக்கொண்டு சாற்றிநிழற்பெய வுறுமுத்தம்வெண்மை யெ
னும்விதந்தேசந்தாய்ந்து, பாக்கொண்டிதொடுத்தலிந்தான்தையல்
பாகத்தமிழ் மெய்ப்பாவலோனே.

செல்லாரும்பொழில்வளஞ்சூழ்சாலிவாசுர்திருவருளாற்பூவில்
வல்லாரும்வியப்புறப்பிளிடருத்தியோகமுறைவழி துசெய்வோன்
சல்லாபன்றருமகத்தா தையல்பாகச்சுருணந்தரணிமாக்க [னே.
செல்லாரும் செவிக்கமுத மெனப்பருவநிலை யிசைத்தான்மன்

வாசுதேவநல்லூர் வித்வான்
பழனியாண்டிப்புலவரவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

செய்யவளஞ்சேர்புதுவைத்தெய்வவயித்திபருரிமைச்சிவகாமித்
தாய், தாய்பமலர்ப்பதத்துணைக்குச்சொல்லுயர்பாமாலை சொலிச்
சுமுதமாக, வைபவதினுண்மையுடன்மாலையுடன்வனைந்தனனன் மதி
யோர்வாழ்த்தத், தையல்பாகத்தகுதியோனெனவேமிக்கபுகழ்
தழைத்துள்ளானே.

ஷெய்யு திருமலைபாண்டிக்கவிராயர்
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம். [ஞானர்.

கருப்புவனக் குழன்மடவார்காகிரி பொன்னிவை யெல்லாங்கடந்து
திருப்புவனமனத் தூயேர்க்கருப்புதுவைச்சிவகாமிச்சீரம்மைக்கே
பொருப்புவனசம்புயமாழகத்தையல்பாகவேன்புகழ்ப்பாமாலை
மருப்புவனத்தார்மகிழ்ப்பத்தியொடுகுட்டிநல்லவரம்பெற்றானே.

திருநெல்வேலியிலிருக்குந்தட்டப்பாரா வித்வான்
உமைபொருபாகம்பிள்ளைபவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

யாமாலை திவ்வருள சிவகாமசுவுத்தரியென்னம்மைமீதிற்
பூமாலை வாடுறு நன்னனி மாலை பொள்ளுறுற் பொன்னாற்செய்த
மாமாலைதெய்வுறு முத்தாமாலை வெள்ளை யென மதித்துநாராற்
பாமாலை புனைந்தருற் பெற்றான் தையல்பாகமகிபாலன்மாதோ.

செவ்வாய்க்கிழமை 1911 ஜூன் 12

சிவமயம்

*புதுவைச்சிவகாமசுவந்தரிமாவல.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை

பொன்கொண்ட மேன்மைப் புதுவாபுரியி னெப்போதும்வளர்
மன்கொண்ட தெய்வ வயித்திய விங்கர் மகிழ்ச்சிமிசத்
தென்கொண்ட மெய்ச்சிவ காமிக் கிலம்பகஞ் செப்புதற்கு
மின்கொண்ட துவக்கச் சிவகங்கை யைங்கரன் மேற்றுகையே.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பிறைகொண்ட வேணிப் பிரான்புது வைப்பதி பெற்றபதி
கறைகொண்ட கண்ட னெனும்வயித் திசர்க்குக் காதன்மிக
நிறைகொண்ட கற்பு நெறிக்கொண்ட தேவிரன் னெயர்வைத்துத்
தறைகொண்ட தொண்டர்க் கருள்சிவ காம சுவந்தரியே. (3)

நீர்கொண்ட வாலி புடைசூழ் கழனி நிறைந்திலங்கு
மேர்கொண்ட தென்புது வைக்கர சேயெளி யேற்கருள்வாய்
வார்கொண்ட பூண்முலை மாணிக்க மேமரு வார்ந்தகொன்றைத்
தார்கொண்ட டவன்பங்கில் வாழ்சிவ காம சுவந்தரியே. (2)

அண்டர்கள் போற்றுநின் பாதா விரந்தத்தி லன்புவைத்துத்[செய்து
தொண்டர்கள் போற்றுங் குழாத்தெனியேன்சென்று தொண்டு
கொண்டடி பார்க்கடி யேனாகுந் தன்மை கொடுத்தருள்வாய்
தண்டலை சூழ்புது வைச்சிவ காம சுவந்தரியே. (4)

*'புதுவை' = நூலில்லிபுத்தூருக்குத்தென்பக்கத்திலிருக்கும்மடவார்விலாகம்

எனக்கோர் சுதந்தர முண்டின் பாலென் னெனினடியார்
மனக்கோ தகற்று மடக்கொடி யேமறை வாழ்த்துகின்ற
நினக்கே யடிமை புகவினி யாள்வதுன் னீன்கருணை
தனக்கே பரம்புது வைச்சுவ காம சவுந்தரியே.

(ச)

பாராம னீயிருந் தாஸடி யேற்கந்தப் பார்தனிலே
யாரா தாஞ்செய்து வீடருள் வாரறை யாயுனக்கு
மோன தெய்வமற் றுண்டுகொ லோநறை நேர்த்தகொன்றைத்
தாராய புதுவை வளர்சிவ காம சவுந்தரியே

(சு)

கிற்பா மேகக மேயருள் ஞானச் செழுஞ்சுடோ
கற்பக மேகனி யேயடி மேனைத்தற் காக்கநின்றன்
பொற்பத மேகதி நாபேற்கு வேறு புகலுமுண்டோ
தற்பா மேபுது வைச்சுவ காம சவுந்தரியே.

(சு)

தேனே செறிக்கொன்றைச் செஞ்சடை யார்பங்கைச் சேர்த்திலங்கு
மானே புதுவையின் மாணிக்க மேயுன் மலாடிக்கா
ளானே னினியெனக் காதா னின்ற னடிக்கமலர்
தானே தபையுரி வாய்சிவ காம சவுந்தரியே.

(எ)

வஞ்ச மனத்துடை மாணர் கலவி மயக்கத்திலென்
னெஞ்சமெந் நாட்பற்று நீங்கவைப் பாயெந்த நேரமுமுன்
கஞ்ச மலர்ப்பத மேயடி யேற்குக் கருணைசெயத்
தஞ்ச மலாநிலை யாள்சிவ காம சவுந்தரியே.

(அ)

முத்தியு நீமுது னூல்பல தேறிய மூதறிஞ்ஞர்
சித்தியு நீயன்றி வேறல்லை யென்னுந் திறமறியப்
புத்தியு நீயுன் பழவடி யாபைப் புரக்கவல்ல
சத்தியு நீயெனையாள்சிவ காம சவுந்தரியே.

(ஊ)

நீனைக்கு மருந்தவ நேர்த்தறி யானெஞ்ச நீபுரிவஞ்
சனைக்கு மருந்தென்கொ லோவெனக் கீந்த சகாயமிதோ
வினைக்கு மரும்பிணி மூப்புக்கு முற்பவ விதற்கும்வே
தனைக்கு மருந்துகண் டாய்சிவ காம சவுந்தரியே.

(இ)

காகங்க ளாயிரங் கடனு மென்னொரு கன்முன்னிற்கு
மோகன்ம மாயிரங் கோடியுந் ருலுநின் மோனவருட்
பாகங்கண் டானிற்கப் பங்குள தோநின் பதம்பணியுந்
சாகங் கொடுத்தருந் வாய்சிவ காம சவுந்தரியே.

(௮௩)

ஆயுங் கலையுஞ் சுருதியுங் காண்டந் கரியநின்காந்
நேயுந் பபட்குந் துணைச்செய்கு வாய்நந் சுழுகமுடன்
சேயுமடிந மய மாமென்றன் றிவினை தீர்த்திடநீ
தாயுங் கதியுமன் நேசுவ காம சவுந்தரியே.

(௮௪)

எல்லா முனது செயலா யினும்பா னெனதெனுமோர்
பொல்லா மயக்கத்தி லேன்புகுந் தாயுன்றன் பொற்பதமே
யல்லாந் புகவிடம் வேறுமுண் டோவடி யாந்நருந்வாய்
சல்லாப மால்விடை வாய்சிவ காம சவுந்தரியே.

(௮௫)

அந்தி மதிச்செஞ் சடையார் புதுவையி லண்ணல்பங்கு
வந்திருந் கும்பசு மானந்தி யேயுந் மலர்ப்பதமென்
புந்தியி லன்புற வேதங்கு யேமயல் போக்கிடவே
சந்தி யிதுதகு மேசுவ காம சவுந்தரியே.

(௮௬)

நிலத்தே பிறப்பு மிறப்புமம் மானின்றன் நீள்கருணைப்
பெலத்தே பிடித்தவர் நீப்பால் லான்மற்றப் பேர்கடங்ஙன்
நலத்தேனைக் கொண்டிய வல்லல ரோநல நண்புதுவைத்
தலத்தே விருப்புந் தமர்சிவ காம சவுந்தரியே.

(௮௭)

அடையார் பாகதி தேவேதின் பொன்னடிக் கன்புசற்றும்
படையா ரொனிநடி யேனுய்யப் பத்தி பணித்தருண்மால்
விடையா ராவப் பணிபுடை யார்பிறை வெண்மதிச்செஞ்
சடையார் மருங்கில் வாய்சிவ காம சவுந்தரியே.

(௮௮)

மாயா நலமருந் வாழ்வே புதுவைக்கு மாமருந்தே
ஓயாத துன்பத் துலைவேந் கடியர்க் குதவுதல்போ
லீயா விடினுமோ றொள்ள வோனு மிசக்கடவைத்துத்
தாயா மருன்புரி வாய்சிவ காம சவுந்தரியே.

(௮௯)

வேதத்தி லேசொல் விதிப்படி யேதுஞ்செய் விக்கமன
மாதத்தி லோர்நிவா மேனும்வை யேனின்ற வையகச்சம்
வாதத்தி லேழுமு வாணுளைப் போக்கிய வறகருட்பா
சாதத்தி லேசற்று மீசிவ காம சுவந்தரியே. (10அ)

நினைபு நினைவுக்கெட் டாதவ னேயன்பர் நேமமதாய்ப்
புனையுந் நவிக்கொந் குப்பரி பூணப் போதத்தமே
மனையுநல் வாழ்வுமவ் வாழ்வுக்கு வேண்டும் வளமளித்தென்
றனைபு மடிமைகொள் வாய்சிவ காம சுவந்தரியே. (10க)

சிவநேய முற்றமெய்த் தொண்டார்க்குத் தொண்டு செயச்சிந்தையும்
பவநேய நீக்கலுஞ் சுத்தசன் மார்க்கமும் பத்தியுட
னவநேய மாய்ப்பசித் தேவரு வேர்க்குண்டி நல்கவுநற்
றவநேய முந்தக் கருஞ்சிவ காம சுவந்தரியே. (10ஃ)

பாமே பாகதிக் காதா மேயுண்ணைப் பத்தார்பெறும்
வாமேயெக் காலு நிலைவா மேமட மாமயிலே
காமே குவித்துனைப் போற்றுவ ருள்ளங் கனிந்துறுசுந்
தாமே யருப்புரி வாய்சிவ காம சுவந்தரியே. (10உ)

பொன்போ விலங்கும் புரிசடை யாரிந்தப் பூதலத்தி
லென்போலு மேழைக் கிரங்குவ ராகம்விட்டேயிறங்கா
மின்போல் விளங்கு மிடையுடை யாடுயன் னினைதவிர்த்தான்
தன்போ னிகரின்றி வாழ்சிவ காம சுவந்தரியே. (10ஔ)

நீயே மெனது பிழைபொறுக் காவடி னின்னடிமை
நாயேன் செயுஞ்செய லென்செய லோவிந்த ஞாலமறிந்
சேயே பிழைசெயிந் திராத கோபஞ் செலுத்தலுண்டோ
தாயே புதுவை வளர்சிவ காம சுவந்தரியே. (10ஐ)

படையன்ன நீள்விதி மாணே ினிபட பவங்கொரியே
விடைமன்னும் வேத வயித்திய நாதர் வியக்குமிள
நடையன்ன மேயிந்த நாயடி யேற்கரு ணல்கிடவே
தடையென்ன சொல்புது வைச்சிவ காம சுவந்தரியே. (10ஐ)

போற்றேனின் பொன்னடிச் சுன்புசெய் வானாப் பொருந்துபசி
யாற்றே னெனதா சேயமு தேயிள் வவனிநடைச்
சேற்றே தியங்கிநற் செந்தமிழ் மாலையின் சேவடிக்குச்
சாற்றே னென்னுஞ் சகிசிவ காம சுவர்தரியே. (௨௫)

பிறவிப் பெருங்கட னீர்த்தற்குத் தோணிவன் பேதமைவித்
தறவிற்ப னச்சுடர் தீவினைக் கோரமுநர் தன்பர்முத்தி
யுறவிச்சை மந்திர னீயடியேன் மனத்துற்றன்னைஞ்
சறவிர்த் தருள்புரி வாய்சிவ காம சுவர்தரியே. (௨௬)

நிதியே யருட்சர் நிதியே நிலைவர நேர்புதுவைப்
பதியே யமைந்த பரஞ்சுட ரோயெப் பழுதுமிலா
மதியே மரகதக் குன்றே கதிர்மிகு மாணிக்கமே
ததியே யருளரு ளச்சிவ காம சுவர்தரியே. (௨௭)

வண்டார்கொன் றைச்சடை யார்முன் கடனின்னு வர்தவிட
முண்டார் புதுவை வயித்திய நாத ஞானமகிமுஞ்
செண்டார் குவிமுலை யாயெளி யேற்குன் றிருவருள்செய்
தண்டா மனாப்பதத் தாய்சிவ காம சுவர்தரியே. (௨௮)

சுரும்பேய் மலர்க்குழற் சுந்தரி யேநற் சுசந்தமல
ரரும்பேயென் னொயி றோயடி யேனைநின் னுட்டொண்டருள்
கரும்பே கசடறு தேனேநற் கண்டே கனிந்துமுத்தி
தரும்பேரின் பப்பொரு ளேசிவ காம சுவர்தரியே. (௨௯)

இருக்காதி வேதங்க ளீற்றினிற் பாயிற் திசன்முதலும்
பருக்காதி யாய்சின் றருள்புரி வாய்சிந் பணிந்தெழுப
வருக்கா தரவுசெய் வாயடி யேற்குன் மனமிரங்கித்
தருக்கா தரவுசெய் வாய்சிவ காம சுவர்தரியே. (௩௦)

கணியுஞ் சுருகுஞ் சுருக்காடி மேகனற் கவ்வைக்குண்டு
பணியு மழையும் வெயிலுநின் றேபந்த பாசமதை
முனியு மருந்தவ மாமுனி வேர்க்கு முடிவின்முத்தி
தனியுன் பதாம்புய டேசிவ காம சுவர்தரியே. (௩௧)

வருவே வருவுரு வேவகி ஸாண்டமெ லாமடங்குங்
கருவே கறைக்கண்டன் மாத்தே யடிபர் கருக்குகந்த
குருவே குருமாணி யெழுது வாபுரிக் கோவில்வளர்
தருவே யருள்புரி வாய்சிவ காம சுவர்தரியே.

(௩௨)

நேத்திர மூன்றுடை யான்பங்கில் வாழ்கின்ற நின்மலமே
சாத்திரஞ் சொன்ன படியேதுஞ் செய்யத் தவம்புரியேற்
காத்திர மட்டுமுண் டென்செய்கு வேனெற் ககோகதிட
காத்திரர் தந்தருள் வாய்சிவ காம சுவர்தரியே.

(௩௩)

நின்னை யணையபொய் வாழ்க்கையை மெய்யென்று கீணிலலை
ன்னை யறியு மறிவறி யேனினி யுய்யும்வண்ணம்
னைபவ் வண்ண மெனற்குண நல்கியின் னெயெளியேன்
றன்னை யடிமைகொள் வாய்சிவ காம சுவர்தரியே.

(௩௪)

கற்றும் பிறர்க்குணர்த் துட்பல கேட்டுங் கவைக்கவிபோற்
சுற்றுந் தொழிலகற் றாய்கெஞ்ச யேசமைச் சூழ்த்தவினை
முற்றுந் துடைத்தெமை யாள்வதற் கேவந்து முன்னிற்பவே
சற்றுந் தடையிலே யேசுவ காம சுவர்தரியே.

(௩௫)

வசராய் திரிபுனா யானந்தி யேமனம் வைத்திரங்கிப்
பராய் கடைக்க ணடியேன் கலிமுற்றும் புற்றறவே
செராய்நின் பொற்பத நாபடி யேனைத் திருநறும்பூந்
தாராய் புதுவை வளர்சிவ காம சுவர்தரியே.

(௩௬)

எங்கும் வியாபித் திருப்பினு மன்ப ரிதயத்துளே
பொங்குங் கருணை பொழிகட லேவினை போக்கியருள்
தெங்குங் கமுருந் திறப்புள யாவுந் திகழ்புதுவை
தங்கும் பரம்பொரு ளேசிவ காம சுவர்தரியே.

(௩௭)

துங்கிசை பாடுஞ் சருப்பமர் சோலைகள் சூழ்பெருமை
யோங்கிய தென்புது வைப்பதி மேவிய வொப்புயர்வு
ந்நகிய நின்மல லோடெளி யேனிடர் நீக்கியின்னே
தாங்கி யடிமைகொள் வாய்சிவ காம சுவர்தரியே.

(௩௮)

நீடும் புதம்புது வைப்பதி மேவு நினைத்துதித்துப்
பாடுந் தமிழ்க்கருள் பாலிக்க வேண்டும் பரிவுடனே
வாடுந் தமிழனை யஞ்சலென் றேன்றென் மனத்திருளைச்
சாடுந் தபைபுரி வாய்சிவ காம சுவந்தரியே.

(௩௬)

நினக்கே யபயமென் றோலமிட் டேனித நீயெனியேன்
மனக்கேத மாற்ற வகையுந் தேயுன்றன் மரணடியா
ரினக்கேண்மை யும்மிட வேபளித் தேயெனியேன்றனிடர்
தனக்கே விடைகொடுத் தாள்சிவ காம சுவந்தரியே.

(௪௦)

அழைக்கும் பொழுதினி லோடிவந் தாணல் லருட்கடலே
மழைக்குந் தளமட வார்தருங் காதல் வலைத்தலைப்பட்
மழைக்கு மெனியனைந் காப்பதென் றோவுனா யொண்புதுவை
தழைக்கும் பரா சத்தி யேசிவ காம சுவந்தரியே.

(௪௧)

இனிக்குஞ் செழுந்தமி ழீரோ முலகு மிசையெழும்பித்
தொனிக்கும் படியுனை நான்கவி மாலே தொடவதற்காய்ப்
பனிக்குங் குளிர்கடைக் கண்ணருள் பாலியன் பாய்ப்புதுவைத்
தனிக்குந் தளமயி லேசிவ காம சுவந்தரியே.

(௪௨)

நந்தா மணிவிளக் கேதனி யேயிர்த நாயடியேன்
சுந்தா குலந்தனைத் திருமை யேசித்தத் தேயிரங்கி
யந்தா மனாயி னனங்களுஞ் சாலியு மார்ப்பனைநுழ்
சந்தானஞ் சேர்புது வைச்சிவ காம சுவந்தரியே.

(௪௩)

முன்னம் பிறந்த பிறப்போ கணக்கின் முடியவில்லை
யின்னம் பிறக்க விடைவைத் தீடாதரு ளிப்பிறப்போ
யுன்னம் பதங்கண்டு நாயடி பேன்கடி னுய்யவருள்
தன்னாந் தனிப்புது வைச்சிவ காம சுவந்தரியே.

(௪௪)

நாயினுந் தீய கொடியனுன் நாமத்தை நண்ணுதற்கு
வாயினும் புன்மனத் தானுமுண் டோவுய் வகையருள்வாய்
தயினுந் தீய புமெரித் தான்பங்கு சேர்புதுவைத்
தாயினு நற்றுனை யேசிவ காம சுவந்தரியே.

(௪௫)

பொன்னைப் பழிக்கு முருவுடை யாயுனைப் போற்றிலனே
லென்னைப் பழிப்பவ ரானொளி பேன்பிழை யேபொறுப்பாய்
மின்னைப் பழிக்கு பிடையா யெனைக்கை விடின்கிவன்
லன்னைப் பழிப்பான் றோசிவ காம சுவர்தரியே.

(சுசு)

இனிமே தெமக்குன் னருள்வரு மோடுவன வேங்குமனம்
நனிநெந்து வாடுதந் தோடுவனைச் சூழ்பவம் ஞாயிறுமுன்
பனிநெல்லு மாறு பணித்திடு வாயருட் பான்குகொண்டே
தனிபங்க யப்பதத் தாய்சிவ காம சுவர்தரியே.

(சுச)

உனக்கடி யேனடித் தொண்டாகி யுன்னடித் குண்மையுற
எனக்கினித் தோன்றியஞ் சேலெனு நானொது வேயெளியேன்
மனக்குறை தீர்க்கு மளிக்கட லேயிம வான்மகனே
தனக்கொரு நேரின்றி வாழ்சிவ காம சுவர்தரியே.

(சுது)

எண்ணுத வெண்ணி யுருகுநெஞ் சேயெளி தேயுனக்கு
நண்ணுத தொன்றிலை யெல்லா நலமு நமக்களிக்கக்
கண்ணுன தெய்வமுண் டேபுது வாபுரிக் கண்ணமர்ந்த
தண்ணுர் கருணைக் கடல்சிவ காம சுவர்தரியே.

(சுசு)

தூய கயற்கண் மடக்கொடி யேசுகந் தோய்த்திலங்குள்
சேய பவளப் பெருங்கரி யேதெளி தேனமுதே
மாய மகற்று மருத்துநின் மாணடி மாட்சியின்றித்
தாயநம் வேது முண்டோசிவ காம சுவர்தரியே.

(சுது)

அவியா விளக்கையென் ஞா வமுதை யருட்கடலைப்
புவியார் புழிபுது வைப்பதி மேவிய புண்ணியத்தைச்
செவியாம னீசெவி நன்னெஞ்சு மேழுத்தி தென்க்குமே
நவியா நிருவருள் வாட்சிவ காம சுவர்தரியே.

(சுது)

அலைக்கே யாப்பட்ட கோல்போ லுழன்றந் கனையார்மயல்
வலைக்கே வரப்பட்டி நாயடி யேனிற வாவண்ணமே
விலைக்கே டுனைக்கொண்டு கின்னாழி யங்கள்செய் விக்கவென்றன்
நலைக்கே பதம்வைத் தருள்கிவ காம சுவர்தரியே.

(சுது)

அடுத்தார்க் கினியசெந் தேனே தமிழினின் னற்புதப் பார
தொடுத்தார்க் கருஞ்செயும் பேரின்ப மேயென்முன் னேன்றியருள்
கொடுத்தா தரித்தெனை யெங்கா லு மாட்டெ காண்டென் குற்றமெலாந்
தடுத்தாள்வ துன்கட னேசிய காம சுவந்தரியே. (௫௩)

குணக்குன்ற மேவனா யோன்பெற்ற கோமளக் கோகிலமே
மணக்குன்ற மேபுது வாபுரி போனி பகிழுமில்
கணக்குன்ற மேகின் பழவடி யார்ங்குக் கணிந்தருள்சந்
தணக்குன்ற மேயருள்வாய்சிய காம சுவந்தரியே. (௫௪)

வருங்காளந் தானுண் டமரணக் காத்த வயித்தியப்பன்
பெருங்காதல் கொள்ள வலப்பாகம் பெற்ற பிராட்டியரிங்கு
கருங்கால தூதர் வருமுன மேயெனைக் காக்கவருள்
தருங்கா ரணியிரங் காங்கிய காம சுவந்தரியே. (௫௫)

வானே நருணை வடிவேநல் வார்கருண் மாமணியே
கானேர் கணங்குழற் கற்பக மேயருட் கட்டரும்பே
மானேர் விழிடலை மாணெயம் மாணிடம் வாழ்மயிலே
தானே புதுவை வளர்சிய காம சுவந்தரியே. (௫௬)

வாதோவென் மீதி லுன்கட்டி பேன்செய்த வன்வண்மைக்
னாதோகின் சித்த மறிந்தில் னேயிறற் சென்செய்ருவேன்
போதோ கழிசென்ற தென்பிழை யாவும் பொறுத்தருளைத்
தாதோதை யேபுது வைச்சிய காம சுவந்தரியே. (௫௭)

எமராஜன் வந்திடுங் காலன்னை யேயென்னை யேன்றுகொன்மீ
கு லாவஞ் சேயென மேயப பத்தங் கொதிப்பதற்குச்
சமரா புரிக்கா சின்றகின் றுட்டஞ்ச மன்றிமற்றுத்
தமரா ருள்புது வைச்சிய காம சுவந்தரியே. (௫௮)

பாழான வென்னெஞ்சம் வன்னஞ் சீனைய பாத்நையர்பால்
வீழாத நாளில்லை யென்செய்கு வேன்வெவ் வினையகற்றி
வாழாத குற்றமு காண்மலர் தூவிகின் மாமலர்த்தா
பாழாத குற்றமுந் தீர்ச்சி காம சுவந்தரியே. (௫௯)

கணிபீடிய மாரிழி மாரினை வயித்திய நாதர்சற்று ம்
மெய்சிபீடி டாவின்ப மேபுது வாபுரி வித்தகமே
பொய்சிபீடி டாப்புன் நெழிவடை யோனைப் புர்க்குமெண்ணத்
தைவிபீடி டாதருள் வாய்சிவ காம சவுந்தரியே. (௯௮)

கணியேயென் கண் மணி யேயுனை நான்னு காவியுனு
முனியே வருங்கமெய்க் ஞானமும் மூட்டரு முற்றுமுன்போ
லினியேது யேதுவி னுனுப் சாமுக மேபுரியேல்
தனியே புதுவை வளர்சிவ காம சவுந்தரியே. (௯௯)

நாட்டுக் கிசைந்த புதுவைக்கு வாய்த்தவன் னுயெனது
பாட்டுக் கிசைந்தருள் செய்யா விடினும் பாமனரு
ளாட்டுக் கிசைந்த வருட்கட லேயடி யேன்செயும்வா
நாட்டுக் கிசைந்தாவ தாள்சிவ காம சவுந்தரியே. (௧௦௦)

ஒப்போ தரிய மலைமக னேயென் துவந்துனையே
முப்போது மன்பர்கள் போற்றுவ தையிந்த மூடனுங்கண்
டெப்போது மேத்தி யிடர்க்கி வாழ்தற் கிசைந்துநின்பா
தப்போதற் சேர்த்தருள் வாய்சிவ காம சவுந்தரியே. (௧௦௧)

கேசனே புரியும் கொடியேன்செய் பெய்வகைக் குற்றமுமிந்
கானே பொறுத்திந்த காயடி யேன்கதி நண்ணவிலை
யானே யெனக்கொண் டருள்செய நின்னிந் வங்கமலத்
தானே துணைபுது வைர்சிவ காம சவுந்தரியே. (௧௦௨)

வலைப்பட்ட மானென வாடுகின் நேனைவெம் மாயையெனு
மலைப்பட்ட கோலென வாக்கியின் ஞர்கட் கடிமையென
வலைப்பட்ட வென்மன மெங்கிருந் தேழைக்கு வேனுமென்று
தலைப்பட்ட தேவாடி யேன் சிவ காம சவுந்தரியே. (௧௦௩)

வாரணம் பூத்த தனத்தாய் வயித்திய நாதர்மகிழ்
காரணம் பூத்த கயற்கணி யேகட் கமழ் நதும்பூந்
தோரணம் பூத்த புதுவையென் தாயெந்நை தூக்கருள்வைத்
தாரணம் பூத்தமுந் தேசிவ காம சவுந்தரியே. (௧௦௪)

மட்டுண்ட கொன்றைச் சடையான்போன் னம்பல வாணன்வந்திப்
பட்டுண்ட பித்தனென் றேயறிந் தேயவன் பேரிவிச்சைப்
பட்டுண் டெடுத்துச் சுகப்பட்ட நீபந்த பாசத்தினுற்
றட்டுண்ட வெண்ணைக்கண் பார்க்கிவ காம சவுந்தரியே. (௬௭)

நெய்கண்ட சிற்றெரும் பேதேனு நீங்கிடு மேநினது
மெய்கண்ட நானு முனைப்பிடுந் தேதும் விரும்புவனோ
மைகண்ட கண்டமுடையான் மருங்கில் வளர்கின்றநீ
வைகண்ட தெய்வமன் றோசிவ காம சவுந்தரியே. (௬௮)

பண்ணிய மேபுது வைக்கா சேயிர்தப் பூயிலினுன்
பண்ணிய பாவமெ லாம்பறந் தேடாக்கண் பார்த்தெனியே
ஷெண்ணிய வெண்ணமெ லாங்கடைத் தேறந் கிசைந்தருள்வாய்
தண்ணிய தூய்விளக் கேசிவ காம சவுந்தரியே. (௬௯)

சித்தே யெலாஞ்செய் திடவல்ல ஞானச் செழுந்தடையோ
முத்தே முதற்பொரு ளேழுது தூல்கண் மொழிமுத்திக்கு
வித்தே புதுவைக்கு வித்தக மேயறி வேவிளங்கச்
சத்தே யருள்புரி வாய்சிவ காம சவுந்தரியே. (௭௦)

தினையேற்று செஞ்சடை யானாப் பதியெனத் தேர்ந்துகொண்ட
வனையேற்றுக் கொண்ட மடக்கொடி யேவனா மாமகனே
யினையேற்றுத் துன்பந் தடல்விழ்ந் துழலு மெனியினையே
தனையேற்று நற்கதி யாஞ்சிவ காம சவுந்தரியே. (௭௧)

வேப்பமுடிக் கொண்ட வனத்துவந் தாயெனே வெம்பினியாம்
பேய்ப்புடிக் கொண்டதை நீயகற் றுய்பிள்ளை பிரீருந்த
வாய்ப்புடிக் கொண்டழு தால்வழங் காது வனமுலையைத்
தாய்ப்புடிக் கொள்ளுவ னோசிவ காம சவுந்தரியே. (௭௨)

கொண்ணே கழிந்ததென் வாணுளந் தேனிக் குவலயத்துக்
கண்ணே புதுவை வயித்திய நாதருக் கன்புடைய
பொன்னையக் குற்றம் பொறுத்தெனியேனைப் புரந்தருள்வாய்
தன்னே ரிலாப்பொரு ளோசிவ காம சவுந்தரியே (௭௩)

ஆலையான் மலிகடல் குழுமிப் பார்மிசை மந்துகினை
பலையான் மகமெனும் வாழ்வேரிவ் வேழை மனத்துறுகம்
பலையான் மிகமெலிந் தேனெனக் கேயருள் பாலியைந்து
தலையான் மருங்கில் வாய்சிவ காம சவுந்தரியே. (௭௪)

விடங்கொண்ட கண்டத் தவன்புது வாபுரி மேவிமன்று
ண்டங்கொண்ட தைக்கண் டொங்கனி வோய்கினை நண்ணுதற்குத்
திடங்கொண்ட டிடச்சிந்தை செய்யாநில் வாழ்வினிற் சிக்கிமடொய்ச்
சுடங்கொண்ட வெண்ணைக்கண் பார்கிவ காம சவுந்தரியே. (௭௫)

தீபங்கண் டாவிரு னின்றிடு மேநின் திருவுளத்தின்
கோபங்கண் டாலுமென் கோதறு மேநற் குண்டொன்றிலேன்
கோபங்கண் டாயினு மன்றேலிவ் வேழை துடிக்குப்பரி
தாபங்கண் டாயினுங் காசிவ காம சவுந்தரியே. (௭௬)

முன்னஞ்ச முண்ட மிடற்றூனக் கேழுற்று மோகங்கொண்ட
அன்னஞ் சலிஞ்சு நடையுடை யாயின யஞ்சலியா
வன்னெஞ் சுடைய மடியேனுக் காத வனப்புறுகின்
தன்னெஞ்ச முங்கல்கொ லோசிவ காம சவுந்தரியே. (௭௭)

வேலினைக் காய்ந்த வாரித்திய நாதர் வினாமலர்ப்பூந்
தோலினைத் தோய்ந்த சுகட்பொரு ளேவன் றுயர்புரிந்தென்
னானினைப் போக்கிய நாயேனு நற்கதி நண்ணினின்றன்
முனினை யேதஞ்ச மேசிவ காம சவுந்தரியே. (௭௮)

கங்கா ஞ்ருதற் கண்ணிய ஞர்மலைக் கண்ணமர்மா
கங்கா ஞ்பங் கமர்ந்தவன் னொரு ளாயடியார்
தங்கா மேவுச தானந்த ஞர்புது வைத்தலத்திற்
சங்கா ஞர்மகி முஞ்சிவ காம சவுந்தரியே. (௭௯)

பண்ணு ளு மாமனைக் கெட்டாத வின்பப் பாஞ்சுடரோ
மண்ணு ளு மண்வினை பொன்னு ளும் வையக வாழ்வுக்குற்ற
பெண்ணு ளு நொந்தயர் வோ றுகின் சேவடி பேணவிரு
தண்ணு ருங் கண்கொண்டு பார்கிவ காம சவுந்தரியே. (௮௦)

காதார் நெடுங்கண்ணி பங்கயம் கண்ணிமுக் கண்ணினனாக்
கேதார மான வெழிப்புது வாபுரி யேந்திழையே
மாதா வயித்திய நாதொப் போது டிழ்ப்பாம
தாதா வெனக்கரு டாசிவ காம சவுந்தரியே. (அ௩)

செல்லேனின் சந்திதிக் கேபனிந் தேத்தநற் சிந்தைசற்று
மில்லேன் புதுவைக் கிசைந்தவன் னுபுன்ற னின்புறழைச்
சொல்லேன் மயக்கத் தொடக்கற வேண்டிந் சுகத்தினிழ்ப்த்
தல்லே னெனினும்வந் தாங்கிவ காம சவுந்தரியே. (அ௪)

இத்தர் சடைமுடி யான்மருங் கேவன ரேந்திழையே
கொந்தா தொழிற்செபாறில் சூழ்புது வாபுரிக் கோமாமே
அந்தா மனையன்ன மேயெனை யேன்றுகெண் டாண்டினருள்
தந்தா குலந்தவிர்ப் பாங்கிவ காம சவுந்தரியே. (அ௫)

பெண்மணி யேயண்ட பிண்டமெ லாமனிப் பெற்றிகொண்ட
வொண்மணி யேயொப் பிலாமணி யேயுத ழூங்குவென்
கண்மணி யேயுது வைப்பதி மேயுகி காயலியே
தண்மணி யேயருள் வாய்சிவ காம சவுந்தரியே. (அ௬)

பண்டே புரிந்த பழவினை யாவையும் பற்றழித்துள்
தொண்டே புரிவத் துணைச்செய்கு வாய்கறை நோய்த்தவலர்
செண்டே புதுவை வயித்திய நாதர் திளையி முர்
தண்டே மலர்முகத் தரிச்சிவ காம சவுந்தரியே. (அ௭)

இணையேது மின்றிய தேவே பிறவி யெனுந்தனைக்குப்
புணையே புதுவையிற் பூரண மேமெய்ப் புலனைக்குக்
துணையேயென் னன்பந் துடைத்தான் வதற்குத் துணிந்தனைக்குக்
தணையேயி னோர்கருள் வாய்சிவ காம சவுந்தரியே. (அ௮)

பாலுக்குங் காவலர் பூனைக்குந் தேறறனைப் பாதுபேரன்
மாதுக்கு ளாச்சி மதியவர்த் துஞ்சம் மிழந்திருந்தாய்
சேலுக்கு சேர்கிழி யானே புனைத்துதி செத்துப்பவென்
ருலுக்கு வாக்களிப் பாங்கிவ காம சவுந்தரியே. (அ௯)

திரங்காட்டிச் செப்பினச்*சேக்கையைத் காட்டிக்கண் னைச்சிமிட்டிக்
காங்காட்டிக் கூவியங் கைப்பொரு ளீட்டியென் கன்மநெஞ்சக்
கூங்காட்டிச்+சேய்மையி னிற்குமின் மாதர் குழாந்துறக்கத்
தாங்காட்டி யானெனை யேசிவ காம சவுந்தரியே. (அஅ)

கொடுக்கின்ற பேர்க்குக் குறையொன்று மின்றிக் குறித்துணையே
யடுக்கின்ற பேர்க்கு ளீந்தேசெம் பாத்தமி நீழலலங்கல்
தொடுக்கின்ற வர்க்கிங்கு சோதனை யாவுந் தொடாதிருக்கத்
தடுக்கின்ற தெய்வமு நீசிவ காம சவுந்தரியே. (அக)

வாராத வல்வினை வந்தாலு மத்தை மறுத்தெனையே
சோ திருக்கச் செயலளித் தேசிறி யேன்முயற்சி
சோரா திருக்கவுஞ் சித்தியெந் நாளுந் துலங்கவுஞ்சர்
தாரா திரேப்புது வைச்சிவ காம சவுந்தரியே. (கல)

இமைய மலைக்கர சிற்றவன் னாயெழி லேறுவந்த
உமையவ னேயடி யேனுய்யு வானிந் கொருகுறையும்
அமையவை யாதெனை யாதரித் தேதநித் தாட்கொள்ளவே
சமைய மிதுபுது வைச்சிவ காம சவுந்தரியே. (கக)

உடையா யொளிநும்வெண் பட்டிடை யாய்நல் லுடுக்குநிக
ரிடையாயெம் மானிடை யாயெனி யேனை யிவிரப்பிற்கப்
படையாயன் கைமழு மான்படை யாயுயர் பைந்தரும்புஞ்
சடையாய் புதுவை வளர்சிவ காம சவுந்தரியே. (கஉ)

சுற்றேவல் செய்யுநின் மாணடித் தொண்டர் குழாத்தைவலஞ்
சுற்றேன் தொழுதறி யேன்றுதி யேனவ் தொண்டிசெய
மற்றேறுஞ் செய்ய வசையறி யேனினி வாழ்வதற்கே
சுற்றே கடைக்க னுருர்சிவ காம சவுந்தரியே. (கங)

வாயுண்டு வாழ்த்திடச் சென்னிய முண்டு வணங்கிடவே
நீயுண்டு பாவிக்க வேவருந் தேலைய நிக்நிய்யவாய்
நோபுண் மெலு மடநெஞ்ச மேயரு ணைக்களிக்கத்
தாயுண்மி தென்புது வைச்சிவ காம சவுந்தரியே. (கச)

புதுவைச் சிவகாமசுவந்தரிமாலே.

வான்செய்த நன்றியை யார்தடுத்தாரிந்த மானிலத்தி
னான்செய்த குற்றம் பொறுத்தெனை யாண்டரு னால்கிலவற்
கேன்செய்த தனையென் றுனைத்ததிப் பாடொவ் றோயிபவான்
றான்செய்த தவக்கொழுந் தேசுவகாம சுவந்தரியே. (கூடு)

அடல்விடை யார்வயித் தீசர்பங் கேயம ராரருளே
புடலுயி றோயுயிர்க் குண்ணின் றிவங்கு முயமொளியே
மடலவிழ் ஞான மலலோ யெனக்கன்பு வைத்தாமங்காச்
சடலநன் னீபுது வைச்சிவ காம சுவந்தரியே. (கூகூ)

உன்னரி தாமுன் றிருநாமந் தன்னி யுவந்துரைப்போர்க்
கென்னரி தாமுன் னருள்பெறில் யாவர்க்கு மேழ்பிறப்பும்
கின்னரி தாம்புது வைப்பதி மேவிப் பிறங்கிமீமுவே
தன்னரி உண்டறி யாச்சிவ காம சுவந்தரியே. (கூகூ)

என்செய லாலிங்கி யாதொன்று மில்லைபென் பேடுறொருக்காற்
புன்செயன் மாயையி னென்றொய லென்று புலம்பிடுவேன்
மின்செயல் யாவமுறியே னினிப்பெறும் பேரின்பநின்
றன்செய லாக்கி யருள்சிவ காம சுவந்தரியே. (கூகூ)

அடியே னெனச்சொல்ல தல்லானின் பொன்னடிக்க கன்புசெயப்
படியேன் பதைத்தாரு கேன்பணி யேனின் பணிவிடைபைப்
பிடியேன் பிறர்க்குப் காரஞ்செய் பேன்மனப் பேதமையா*
சடியே னென்னுங்கண் பார்கிவ காம சுவந்தரியே. (கூகூ)

குருவாய் விடங்குங் குந்தெய்வ மேகுநி கொள்ளுமிர்ப
வுருவாய் விடங்கு முயமொளி வேயுநித் தோனேது
திருவாய் மலந்தஞ்சி டெலெனக் கூறின் சீரருளே
தருவாய் திதுநரு னைஞ்சிவ காம சுவந்தரியே. (கூ)

*கூகூ=குற்றம்.

(முற்றிற்று.)

சரத் துகவி

சேத்ரார்ச் சமஸ்தான வித்வான்
அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்
இயற்றியவை.

நே ரி சை வெ ண் பா.

மையல்பா காங்குழல்சொன் மங்கையர்க்கு மாரனெனந்
தையல்பா காசின் தயிழ்வெண்பா—வைபமிசை
வந்திக்கு மாரகென மார்பின் மகிழ்த்தணிவார்
செத்திக்கு மாரர் தினம். (க)

முத்தவெண்பா வெல்லா முருகர்மே னீமொழியு
யீந்தவெண்பா வெல்லா மெனவெழிஇ—வந்ததனூற்
பான்மதியா மேற்றையல் பாகவா தாவினிமல்
பான்மதியாற் சொல்வ தெவன். (உ)

கடுபுத மேற்கியொட்டக் கூத்தனெடு நீயும்மெய்க்
கடுபுத மேற்கியொட்டக் கூத்தனெயே—ரடி
வருந்தையல் பாமன்னு வன்னிரண வாழ்
கருந்தையல் வெண்பாச்சொற் ற (ங)

செவ்வின் சரயினுனத் திருஞாலோற் கேட்டென்
செவ்வின்ன றிப்பன்செந் துற்சேய்—புலிக்கெல்லா
யின்னமுதம் போலி யியம்புவெண்பா வெல்லாமுங்
கன்னெனந் தையல்பா கா. (ச)

ஒட்டப்பிடாரந்தானகா ஓகமாக்குளங் கிராமமுன்சீபு வித்வான்
சிவ. கயிலாசநாதபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி நெடி ஸடி யாகிரியவிரூத்தம்.

கிலையாழி தரித்த மரத்திருமாரன் மருகனுயர் செல்வேணன்னீ
கிலையாழிநொழித்த முத்தநிலவுமுழுந் திருச்செபந்தி யண்ணன்மீது
விலையாருஞ் சொலற்கருமந்தாதி வெண்பாத்தொடைசதமாய்வியந்
தாய்ந்தன்பாய்க், கலையாவு முணர்ந்தறி மெய்ப்பத்தியினுந் நொடுத்
தணிந்தான் களிப்பான்மிக்கோன்.

க

மதிதவளுந்தண்டலைகுழ வில்லிபுத்தூர் மணிமுத்து மகிபனீன்ற
நதிக்குலகந்தாமணி சண்முகற் கிலையோன்நிலலை நகர் கண்ணிவாழ்
வேன், [தொய்த்த
நிதியுள கோன்றனக்கு கிஞ்செயுங் கருணைக் குமானருணிதபைத்
பந்நலங்கைக் கொண்ட தையல்பாக மெனப்பெயர் விளங்கும் பாவ
லோனே.

௨.

திருநெல்வேலியிலிருக்குந் தட்டப்பாளை வித்வான்

உமையொருபாகம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடி ஸடி யாகிரியவிரூத்தம்.

பன்னாகப்பணிபூண்டோய் புதல்வனெனவந்த செந்திற்பகவன்மீது
முன்னாகச் செந்தமிழின் மொழிந்த முதிடரும் விபப்பொழிந்தா
வின்னாளிலே தையல்பாகவே லி. உச்சிமேந்நூலை நானுந் [வம்ம
சொன்னுந் கெட்டாலு ந்நைத்தாலுங்கயிலை மலைசொந்தபாடே.

சிவமயம்.

திருச்செந்தில்வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

நண்பான செந்தி னாகர்வள்ளி நாயகன்டேடல்
வெண்பாவந் தாதிதனை விள்ளவே—பண்பான
சொற்களமை யுப்படிசெய் தூண்டி விராயகன்றன்
பொற்கமலத் தாவினைனாப் பு.

துல்.

சீர்மேவு செங்கமலத் தேவாழ் திருவனரு
மீயர்மேவு செந்தினை ந ிச்சேனே—கூர்மேவு
வேலா யிபலா வச்சுகா விபலையருள்
பாலா வெளியனைக்கண் பார்.

(க)

பாராம னீயிருந்தாற் பார்மீதி னுயடியேன்
முடிபாற் சென்றுணரெய் தாறுவேன்—சீரானு
நித்தா வெண்துகுற நெங்கிடவின் னேனெ ற்திற்
கத்தா நினதுகடைக் கண்.

(உ)

கண்ணார் கருணைக் கடலே களிகூர்ந்து
விண்ணார் கிரைமீட்ட வேலோனே—பண்ணார்
மறைமுழுதும் வாழ்த்துசெந்தின் மாமயிலோ னேயென்
குறைமுழுதுந் தீர்த்தெனையாட ளென்.

(ங)

கொள்ளுபவ னானி கொடுப்பவனன் னேருவதற்கு
வின்றவதென் கைம்மாறு வேலோனே—புள்ளுவது
முன்னையே நாயே னுளக்கவலை தீர்த்தருள்வா
யன்னையே செந்தினில் பா.

(ச)

ஐயா திருச்செந்தி லாண்டவா வுன்னையன்றி
மெய்யான தெய்வமிங்கு வேறுண்டோ—பையாவென்
மென்னையே யேன்றென் னிடர்தீர்த் தருளுவதுன்
றன்னையே சார்ந்ததுகந் தா.

(௫)

கந்தா செயந்திக் கருணா கராவெனது
நந்தா மணியேயிந் நாயடியேன்—சுந்தா
குலந்தவிர்த்தாண் டின்னே குடியடிமை கொள்வாய்
நலந்தருமுந் நான்குநய னு.

(சு)

நாவுக் கழகுனது நல்லா மெழுத்தோதல்
பாவுக் கழகுனையே பாடுவது—கோவுக்
கழகுசெங்கோ லாஞ்செந்தி லானே வழகுன்
குழகுபத மென்சென்னிக் கு.

(எ)

சென்னியிரு மூன்றுடைய தேவே திருச்செந்திற்
பன்னிருகை யாகருணை பாலிப்பா—யுன்னி
யடித்தாலு நீயே யணைத்தாலு நீயே
பிடித்தேனின் பாதகினைப் பே.

(அ)

பேதாதி பேதப் பிறப்பிறப்பி லேயலுத்தேன்
வேதாதி பாசெந்தில் வித்தகா—போதாதா
ஐயா வினியென்னை யன்னையிற் றிற்பிறக்க
வைபா தருள்வேல வா.

(க)

வேலா செயந்தி விமலா விபுதாது
கலா வுமையாள் குமானே—சீலா
புவிப்பிணியெ லாநீக்கும் புண்ணியா வென்றன்
செவ்விணியை நீக்கவருள் செய்.

(ல)

செய்யார் திருச்செந்திற் சேவகா நின்னிருதா
கோயா புகலென் றலறினேன்—மெய்யாக
வேறுபுக லில்லைவடி வேலவா வென்மனதுக்
காறுதறந் தான்ருணை யால்.

(ய)

ஆலால முண்ட வாணா நாமுகனே
கோலாக ஸ்செந்திற் கொற்றவா—வேலாநீ
யண்டரிடர் மட்டு மகற்றவோ வந்ததன்றித்
தொண்டரிடர் நீக்கவுமோ சொல்.

(102)

சொல்லும் பெருஞஞ் சுவைதோய்ந்த நாற்கவியா
ல்லும் பதலுமுனை யான்பாட—நல்லறிவு
தத்தாள நல்ல சமய மிதுசெந்திற்
கந்தா கடம்பாகு கா.

(103)

காவென் துணையடைத்தேற் காக்கவென்னு லாகாத
போவென்றற் செத்திலையா போவேனே—தாவென்று
கேட்டவா நீயருளுங் கீர்த்தியுள்ள தெய்வமென்று
நாட்டவர்கள் சொல்லுவதி னால்.

(104)

நான்முதனு நாரணனு நான்மறையு நண்ணரிய
மான்மகனைக் காய்ந்தபெரு மானாகனே—வேன்முருகா
ஏற்றமுள்ள செந்திகக ரீசனே யென்குறையை
யாற்றவிது நல்லசம யம்.

(105)

சமய மிதிலென்னைத் தற்காக்க வேண்டு
மிமய மலைக்காச னீன்ற—வுமயவடன்
பாலா திருச்செந்திற் பண்ணவா பத்தரது
கூலா கவியுமெய்க் கோ.

(106)

கோழிக் கொடியுயர்த்த கோவே திருச்செந்தி
லாழிக் களையுயர்ந்த வண்ணலே—காழித்
திருஞான சம்பந்த தேசிகனு வந்த
வருண்ணான வாவென்னை யான்.

(107)

ஆளே யெனவென்னை யாண்டவா நாயேற்கிர்
நாளோ யருஞ்செந்தி னாயகா—வேளைபின்
னேரோர் சமய நினக்கருள்வோ மென்னிலப்போ
தாரோ வெவரோவை யா.

(108)

ஐயாவை யாவென் நலறினேற் குக்கிருபை
செய்யா யெனிற்செந்திற் சேவகா—வைபமதி
லெல்லோருங் கடடி யிகழ்ந்துன்னை வேணுமென்று
கல்லோசெம் போவென்பர் காண்.

(10க)

காண்டகைய நின்பொற் கழலடியேன் நஞ்சம்வேல்
பூண்டகையா செந்திலுயர் புங்கவா--மாண்டகைய
பண்டிதஞ்செய் தன்பனைக்காப் பாற்றுவோ யென்செவிநோய்
கண்டிதஞ்செய் தாள்ஷண்மு கா.

(20)

காவாயென் னுன்பக் கருங் கடல்விட் டேகடத்த
நாவா பெனுஞ்செந்தி னாதனே--பாலாய்ந்த
நாவலா வுன்கிருபை நல்கியே நாயேனைச்
சேவலா நீயிப்போ தே.

(2ச)

தேனார் பொழில்சூழ் திருச்செந்தி லேநினக்கன்
பானார் குறைநீக்கு மண்ணிலே--மானாரும்
கையா னளித்த கருணை யாவருண்முத்
தையானான் கேட்கும்வரத் தை.

(2உ)

வரமளிக்கு நோயற்ற வாணு னளிக்குந்
திரமளிக்குந் தீங்கற்ற செவ்வ--முரமளிக்கு
நீளேர் கருணை நிலவுதிருச் செந்தினிற்செவ்
வேளேந் துஞ் சத்திவடி லெவ்.

(2ங)

வேலைப் பிடித்தமரர் வேதனைவி லக்கனகின்
காலைப் பிடித்தேனைக் கைவிடேல்--சோலைவளந்
சூழ்சந்த னாயிலந் துன்னுதிருச் செந்தூரில்
வாழ்கந்த னேயெனையான் வா.

(2ச)

வானவரைக் காத்தமயில் வானநீ யெற்காத்தா
வேனவனைக் காத்தாயென் றெள்ளுவரர்--போரவரன்
வீளடிக்குச் செந்தினகர் நின்மலா நித்தமுநா
னாடிமை யானபடி யால்.

(2ரு)

படியார் புகழும் படிநீ பெனக்கெப்
படியா கணுங்கடைக்கண் பார்ப்பாய்—துடிநே
ரிடைவள்ளி தெய்வானைக் கேற்றமன வானா
தடையின்றிச் செந்தினிற்கந் தா. (உசு)

கந்தாவென் றுன்னைக் கருகினேந் கென்றுகலந்
தந்தாவன் துன்கடமை தானல்வா—இந்தார்
சடையா னருச்செந்திற் சண்முகா வென்னைக்
கடையானென் றெள்ளேல்கு கா. (உ௭)

குகனேசெந் திற்குக் குடக்கொடியாய் கூத்தன்
மகனே வயில்வேல வாசே—வகனேநீ
சோதிக்க வென்றெனக்குத் துன்புபுரிந் தாலதுநின்
னீதிக் கடாதுணாத் தே னே. (உ௮)

உடையறியா மாற்றி லுயர்பொன்னே செந்திற்
கடையறியா ஞானக் கடலே—புடையறியா
வொண்மணியே நாரேயற் குறுங்கவலை தீர்த்தருளென்
கண்பனிகோ லெவன்சைமுரு கா. (௨௯)

முருகாபன் னுளாய் முறையிடுத னின்பன்
னிருகாதி லேற விலையா—அருகாருஞ்
செஞ்சடையான் செயென் செவிநொயைத் தீர்க்கவுன்னெஞ்
சஞ்சடையேல் செந்தினு தா. (௩௦)

நாதா திருச்செந்தி னாயகா நன்கினிய
தாதாவென் றுன்னைச் சாண்புகுந்து—நீதார்த்கு
வந்தவிருந் தோவென்று வாய்முகக் கொண்புருந்தா
லெந்தவித மீடேறு வேன். (௩௧)

ஏற்ற சமயமெனை யேன்றகொளச் செந்தூரில்
வீற்றிருக்கும் வேலவிது விட்டிடுதல்—ஆற்றவுளை
மன்றாடிக் கொண்டேன் பகிழ்ந்தென்னை யாடில்லை
மன்றாடி யின்றபர மா. (௩௨)

பாமென் றுணையடைந்தேன் பன்னிருகை யாநீ
தாமன்று போவென்று தள்ளேல்—புரடன்
தெரித்தபிரா னீன்றசெந்தி லீசா வெணையா
தரித்தனைபோ லாங்குருநா தா.

(ந.ந.)

குருநாதா நாற்கவியாற் கோமளமாப் பாட
வருநாதா செந்தில் வாதா—வொருநா
வலனாக லுமலுக்கும் வாக்களித்தோய் நல்ல
பலனாக வேகந்தப் பா.

(ந.ச.)

சந்தப்பா செந்திற் கடப்ப மலராறா
விர்தப்பார் செஞ்சுழி லீன்றவா—சந்தப்பாப்
பாரும் படிக்கும் பணியின் பதாம்புயத்தை
நாமமெளி யேனுக்கு நா.

(ந.ந.)

நானா விதமான ஞாய மெடுத்தானாத்து
மேனாதா னுவென் றிருப்பாயேற்—நானா
வெண்ணைவந்தாள் வாரா ரெழில்செந்திற் கந்தாவிங்
குன்னையினிக் கையெடுப்ப றோ.

(ந.ச.)

எடுப்பா ளணைப்பாணல் வின்சொலுட னேபால்
கொடுப்பாள் திருச்செந்திற் கோவே—யடுத்தித்துச்
சொல்லிக்கொண் டாலோ துயர்களைவாடி மற்றன்றோ
தல்லிக்குப் பிள்ளையுனாத் தா.

(ந.உ)

தாயே திருச்செந்திற் சண்முகா வுன்றனைப்போ
னாயேற்கங் காருண்டு நல்ல தனை—நீயே
கொடுப்பதற்குங் காப்பதற்குங் கூடியவன் மேனா
னப்பதற்கு மாங்குலதெய் வம்.

(ந.அ)

தெய்வத்தைக் கையெடுத்த தோடுவாக் கைகடி
யுயவதற்கல் லாதுமற்று முண்டோவென்—கைவாற்ற
வெத்தனையோ குப்பிடுபோட் டேத்தினேன் செந்தில்வளர்
கத்தனே யவ்வாதே கா.

(ந.க.)

காசினியி லுள்ள கடும்பினியெல் லாமகந்துந்
தேசிகா வென்செவிநோய் தீர்ப்பதற்கு—யாசி
லலைகுழ் திருச்செந்தி லானேநின் பன்னீ
நிலைஹு நல்லமருந் தே.

(சுய)

தேசத்திற் கண்கண்ட தெய்வநீ யென்றவிச
வாசத்தி லேநான் மகிழ்ந்திருந்தும்—நீசற்று
மேறிட்டுப் பார்க்கா திருந்தாற்செந் தூராவெவ்
வாநிட்டு டளநீக்கு வாய்

(சுக)

ஆபுங் கலைவல்ல வாகின் அடிக்கமலந்
தோயும் படிக்குத் துணைச்செய்வாய்—நாயுநீ
யன்றோரா னுன்சே யலவேவாசெந் தூர்க்கந்தா
நன்றோப ராமுகமா னால்

(சுஉ)

ஆனைமுக னுக்கினாய வாறுமுக னேதெய்வ
யானைபுகி பன்னிருபு யாசலனை—தேனை
வடித்ததனை மாதுகூர்ந்த வாசெந்திற் கைவேற்
பிடித்தருக னேயென்றார் பேண்

(சுகட)

பேனிக் கவிதொடுக்கும் பேதைமேற் கென்றுமுய
ராணிப்பொன் னேநின் னருள்புரிவாய்—சேணிற்
வெளிறா வஞ்ஞ செந்திரநர்க் கோமானே நானுன்
வடிபணிந்து தஞ்ஞமொன்ற தால்

(சுசு)

தஞ்ஞரீ யல்லாவித் தாரணியி னுயடியேற்
கஞ்சலெனச் சொல்வரினை யாங்குதனை—கஞ்சமலர்ப்
பாதா திருச்செந்திற் பண்ணவா நீபரம்
தாதா வறியாத தா

(சுசு)

ஆஆஆ ஆஆஆ ஆஆஆ ஆநீஆ
ஆஆஆ ஆநீகடையன் றாலெயென்—ஆஆஆ
ஆஆஆ மைதிரு மண்ணலே செந்துர்ஆ
ஆஆஆ ருந்தேவே லா

(சுகா)

வேலு மயிலும் விடாதுவந்து வந்தெனக்கெக்
காலுந் துணைச்செய்வாய் கந்தாமேன்—மேலுந்
தினையா வலம்வள்ளி சேர்ச்செந்தி னுதா
வுனையா னுவக்குமா று.

(சுஎ)

ஆறுதலை யான்மகவே யாறுதலை யாயெனக்கோ
ராறுதலை நீசொலினுள் ளாறுமே—தேறுதலை
புன்னையன்றி யார்பா னுறுவே னுயர்ச்செந்தி
லன்னையே பன்னிருகை யா

(சுஅ)

பன்னிரண்டு கையும் பதாம்புயமும் ஷண்முகமு
மென்னிரண்டு கண்முன் நிலங்கவே—யுன்னியாயி
லுந்திவள்ளி தெய்வானை யோடுச்செந்தி னுதாநீ
வந்தினிது வந்தெனையாள் வாய்

(சுக)

வாயாற மாட்டா வருத்தப் படுகினது
சேயான வென்செவிநோய் திர்ப்பதற்குத்—தாயான
வுன்மனஞ்செந் தூரி லுவந்துறைபு மொண்ணேலலா
கன்மனமா சற்றிரங்கிக் கா

(ருய)

இரங்காயே னின்மகிமைக் கேற்காது செந்தி
புரந்நாத்த வாழுன் புரழஞர்—சிரங்காய்த்த
வன்னையே நிற்பதத்தை யண்டினவ னாக்காக்கு
முன்னையே தஞ்சமுற்றேற் கு

(ருக)

தஞ்சமெனச் செந்தில்வளர் ஷண்முகா நின்கழல்ச்
செஞ்சாண நாயேன் றினம்பணிவேன்—செஞ்சாடதில்
நாட்டாதார் நீபமணி நாதாநின் னுறெழுத்தை
நாட்டாதார்க் குண்டேயின் னு.

(ருஉ)

இன்னொருக் கின்னபடி யென்றெழுதி னுனயனுள்
இன்னுதீ ரோனென் றியம்புறையே—ஐன்னுனை
புன்னையேடன் செந்தி லுயர்புனிதா நீதானு
மன்னவற்கு மேலல்ல வா.

(ருங)

மேலாக நன்னையிட வேறோர் துணையில்லேன்
சிலா வறியுந் திருவுளமே—வேலாநீ
பொய்யா வாங்கொடுக்கும் புண்ணியனன் றோசெந்தி
லையா கருணை யா.

(௫௪)

கருணை யாவள்ளி காந்தா கடம்பா
தெருணை டொளியே சிகழ்—கருணை
நிதியே திருச்செந்தி னீடேவ ரேன
பதியே கடைக்கண்ணுற் பார்.

(௫௫)

பார்ப்புழ வேண்டியசம் பத்தனைத்து மேயெளியேற்
கேர்ப்பு வ ளித்தருள்வா யீசனே—சார்புசித
வாழ்வே திருச்செந்தில் வள்ளிதெய்வ யானைமகிழ்
தாழ்வேது மின்றியகந் தா.

(௫௬)

கந்தன் கடம்பன் கலைதேர் புலவன் சேய்
சந்தவனை சூழ்செந்திற் சங்காநூர்—மைந்தன்கோ
குன்றுபக வேயெறிந்தோன் குக்குடனா சான்குமா
னென்றுமெனை யாடுதெய்வ மே.

(௫௭)

ஏதுமறி யாதசிறி பேன்மீ திங்கிபொரு
போதுமயங் கேலென்று புண்ணியா—பாதுகாப்
பாயே திருச்செந்திற் பண்ணவா வென்னினிய
வாயே வடிவேல வா.

(௫௮)

மேலேவிட முண்ட விடலனரு ணீபமலர்
மாலைபணி மார்க்கிசுழ் வாணிபா—சோலைதொழற்
தேவிரங்குஞ் செந்தினகர்ச் செல்வனே பென்றுபசால்
யாவிரங்க நீயிரங்கா யா.

(௫௯)

காயாம்பூ வண்ணன்மரு காகுதா வென்செவியி
னோயாய் துற்றியரு ணோக்கென்—மாயா
நலமீ திருச்செந்தி னன்னாதந் சந்தா
சலபேவு ஷண்முகநா தா.

(௬௦)

நாதாவென் துன்னடிபை நாடியவின் நாயேற்கு
நீதா னருணல்க நேராயேல்—வேதா
விதியாமற் றோர்க்கு வினாந்தென்னைக் காக்க
கிதிபார்செந் தூர்முருக னே.

(சூக)

முருகா திருச்செந்தின் முத்தையா மாயேன்
மருகாவென் பாலுன் மனந்தா—னுருகா
திருப்பதேன் கந்தாவிவ் வேழையேன் நன்னை
விருப்பமுட னுட்கொண்டு மே.

(சூஉ)

கொண்டுவிட்டுப் பின்னே குலம்பேச வாருக
லுண்டுமோ செந்தினக ருத்தமா—தொண்டு
மணமாக வெற்கொண்ட வாதமியேன் குற்றங்
குணமாகக் கொண்டனைத்துக் கொள்.

(சூக)

கொள்ளையென விற்பங் கொடுத்தான் குணமாரின்
பின்னையெனு நாயேனைப் பேணியே—தெள்ளமுத
வெள்ளமே செந்தினகர் வித்தகா வேலாநின்
னுள்ளமே சாலவுவர் து.

(சூஈ)

உவராழி வையத் துளைப்போ லுரிமை
யெவராவார் செந்தினக ரீசா—தவரா
வரங்கொடுக்குந் தோகைமயில் வாகா வபய
காங்கொடுத்தின் னேயென்னைக் கா.

(சூடு)

கானவள்ளி காந்தா கருணா கரங்கடலே
வானவர்நோய் தீர்த்தசெந்தின் மாமருந்தே—நானாநிறை
மட்டொழுகு நீபமணி மார்பா வெனவுணாக்கில்
விட்டொழிந்து போம்பாவ மே.

(சூக)

மேகங் கவிந்திலங்க மேடம்வரை யேயெழும்பும்
புகஞ் செறிசெந்திற் புங்கவா—கோகனகாப்
பாதாவின் நாயேன் படுந்துயர் தீர்ப்பதற்குத்
தாதாநின் னுலாகா தா.

(சூஎ)

ஆதார நாடு மடியேற் குனதுதிருப்

பாதார விர்தப் பசையல்லாற்—கேதார

மீதுவருஞ் செந்தினகர் வெற்றிவழி வேலாவே

மேனும் புகலிலை யே.

(சுஅ)

இல்லையென்ப தில்லையென வேயெனக்கெச் செல்வமும்

கல்லைவில்லாக் கண்டான்றன் கண்டனியே—முல்லைநிறை

செய்யார் பொழில்சூழ் திருச்செந்தி லேவளரு

மெய்யான தேவதே வே.

(சுசு)

தேவே திருச்செந்திற் கின்மயா வென்செவியி

னோவே யகற்றியரு னோக்கினால்—கோவேமுன்

மாண்டவொரு பூனை வளர்த்துவந்த பூசாரி

வேண்டவுயி ரீந்தருந் வே.

(சுய)

குருவே யெனக்கூத்தக் கோளுலகி வின்னங்

கருவே தனையின்மிக் காக்கத்—தருவேயி

யல்லாற் திருச்செந்தி லாண்டவா வெவ்விடத்தும்

வல்லார்வே றுர்வேல வா.

(சுக)

வேலவா விடயுலகும் விண்ணுலகு மேத்துமதி

மேலவா செந்தினகர் வீற்றிருந்தோய்—ஆலவா

யண்ணல் குமரா வாரியேன் கடைத்தேறப்

பண்ணல் கடனுனக்கப் பா.

(சுஉ)

அப்பார் சடிவ ரருமைத் திருமகனே

துப்பாரோர் குன்னித்தாகமுத—மிப்பாரிற்

நீர்த்தவத னார்ப் தீர்த்தமுயர் செந்தில்வளர்

கார்த்திகே யாவென்னைக் கா.

(சுங)

காலன் றனையுதைத்த காலனருள் கந்தாவெக்

கால மெனக்குக் கருணைசெய்வாய்—சீவநீனை

நித்தமுநான் மன்றடி கேனன்செந்தி லாயுடனே

சித்தமுவந் தேகிருபை செய்.

(சுச)

செய்த பிழையுமினிச் செய்பிழையு மேபொறுத்தென்
னைத லகற்றவரு னால்குவாய்—கொய்த
மருபாய் மலர்செந்தில் வள்ளிமண ளாகின்
விருபாதந் துவாநா யேன்.

(எரு)

நாயேன் படும்பாட்டை நானிலத்தோர் பானுனே
பேயே னுணாத் தேன்சொல் புங்கவா—பேயேகேட்
டென்னைக்கண் பாரா திருந்தாற்செந் தூதொந்தா
யுன்னைச் சிரிக்குமுல கு.

(எசு)

உலகமதின் மெய்த்தெய்வ முண்டோவென் றோரார்
சிலமொழித்துச் சொல்வார்கிருச் செந்துர்—அலர்கடப்பந்
தாமரீ பார்செவிடர் சப்பாணி கூன்குருடோ
மேரிடர் லீக்கிடல்கண் மும்.

(எள)

கண்டுமொழித் தாய்வள்ளி காந்தனையக் காற்குணாக்
கண்டுமொழித் தார்ப்புரந்த காவலனைப்—பண்டுமொழி
வேதமொலி செந்தினகர் வேலனைநெஞ் சேகால
தூதர்வரு முன்னேயோ து.

(எஅ)

ஒதக் கடல்வா யுவந்தசெந்தி னுதனைநீ
ஒதக் கடனெஞ்சே போதின—னீதமுடா
தேவியா ளீன்ற சிவிலா கனனருளா
லாவிடீ னாந்துமற லாம்.

(எஆ)

அறலா சலைவா யமர்ந்திருச் செந்தார்
விழலார் வடி வேற்றை வேலா—கிறஞ்சுர்
தலையரிந்த சந்தா சலாவென் செவிநாய்
நிலையறிந்து தீர்த்தருளின் னே.

(அய)

இன்றைக்கோ நானைக்கோ வின்னம்வரு நாட்டினின்மற்
றென்றைக்கோ செந்தினக ரீசனே—குன்றையெந்
வேதா மயின்மேல் வினாந்தேறி வந்தெனக்கு
நாதா வருள்புரியு நாள்.

(அக)

நாளாயி னென்செய்யே ஞாதாநீ யென்முறையைக்
கேளாது போலுந்நூதர் கிஞ்சித்தந்—தோளா
டணியே திருச்செந்தில் வாழ்வே வள்ளிக் காக்
கணிய ருருக்கொண்முரு கா.

(அ௨)

முருகாவென் றுள்ளை மொழிதரும வல்லிக்
கொருக ளிருகாமீந் தோனான்—பெருகா
ரருண்மே தினியறியு மன்றோ வெண்பான்
தெருண்மேவு செந்நூர்முத் தே.

(அ௩)

முத்தேமுத் தேவர்க்கு முன்னவா முத்திக்கு
வித்தே திருச்செந்தில் வித்தகா—சித்தி
புரிசரிமு கற்கிளைய புண்ணியா வென்றோ
பரிகரிநின் சித்தமுலப் பாய்.

(அ௪)

பாயிருக்கப் பாரிற் படுப்பவருழ் போல்வள்ளித்
தாயிருக்கச் செந்தினில்வேல் தாரிருக்க—நீயிருக்க
நானே னாய்ப்படுதல் ஞாயமோ தீர்த்தருள்சி
மாமேன சரவணப வா.

(அ௫)

சரவணப வாவா தமிழேனைக் காக்க
வாவணியா னீன்றசெந்தி லன்னாய்—பாவலனை
வேலுமே கைப்பிடித்து வேலுனக்கெவ் வேலையிருந்
தாலுமே சாமிநா தா.

(அ௬)

தாதாதா தாதாதா தாக்களவி யோலமிடு
நாதா திருச்செந்தி னாயா--ஓதாதா
அள்ளை மறந்த வருமதலை யுயந்தாறு
முன்னைமறந் துய்பேனென் றும்.

(அ௭)

என்றுமுளாய் செந்தினகர்க் கின்னிற்றையே யென்மெனையாள்
குன்றுதொறு மாடுங் குழனே—சென்றுலவு
காருண்ட கூந்தற் சனகனமாடி காப்புலை
வாருண்ட வள்ளிகன வா.

(அ௮)

வாணியுந் கொங்கைமட வாரின்ப வாரிதியிற்
 றாணியி னுயேன்றோய்ந் தாலுமே—நீரணியுந்
 சென்னியா னீன்றதிருச் செந்தூர னுறெழுத்தை
 யுன்னியா னுப்பேனென் றும்.

(அரு)

உம்பர் குறைவு முலகோர் தவக்குறைவு
 மிம்பரகற் றுஞ்செந்தி லீசனே—கொம்பாற்ற்
 செங்கொடிபோல் வாடுடன் செவிலோயைத் தீர்க்காழி
 யங்கொடி யுயர்த்தகும ரா.

(அரு)

குமரா திருச்செந்திற் கோவே குழகா
 வமரா வதிக்காசீந் தாயென்—றெமராஜ
 னாடிவந்தா லுள்ளையே நாடுவே னீயன்று
 மோடிவந்தாட் கொள்ளெனையேன் று

(கரு)

ஏனமந் தேடரியா னீன்றதிருச் செந்தூர்லாழ்
 காணமன மானவள்ளி காந்தனே—நானமனஞ்
 சாரும் படியெனக்குத் தந்தா னுனக்கதிக
 நேரும் புகழ்சிமல னே.

(கரு)

சிமலா திருச்செந்தி னித்தனே யாறு
 கமலா னனேவயில்லேற் கையா—ஆமலாவிப்
 பாராரோர் நின்னொற் பதம்பணிந்து பார்த்தோர்கள்
 பாராரோ யன்னைகருப் பை.

(கரு)

கருப்பைக்கு னின்னம்பு காவண்ண மென்றன்
 விருப்பைக் கொடுசெந்தில் வேலா—பொருப்பைநிகர்
 பன்னிருபு யத்தாய் படைவீ டெடையானே
 மென்னிருக னுரொண்மணி யே.

(கரு)

மணியே திருச்செந்தில் வாழ்வேநின் பாதம்
 பணியே னெனினும் பரிவாய்—நணியோவா
 அஞ்சேலென் றோர்தாஞ்சொன் னாலுயே மென்றனது
 செஞ்சே களிக்குமுட னே.

(கரு)

உடம்பா நுயிர்க்குயிரோ யோசமுயர் செந்திற்
கடம்பா நாமேவு கந்தா—தடம்பாரி
லிச்சமயத் தென்ற னிடுக்கண் களையெவரு
மெச்சவுநான் வாழ்வுறவு மே.

(கக)

உற்றான் கிலையேன்மற் றோரிடத்தி னுடேன்நின்
பொற்றானன் றிச்செந்திற் புண்ணியா—நற்றய்க்குப்
பான்மா றினுமுலையிற் பல்விடுமே பைங்குழவி
தான்மா றினந்தொழுநா தா.

(க௭)

தானேவந் தென்னைத் தடுத்தாட்கொண் டாள்செந்திற்
றேனையென் கட்டிக் திரவியமே—நானே துஞ்
சொல்லித் தெரிவதென்னைத் தூயாநீ ரார்கேட்டுச்
செல்லித் தனாக்கிவ தே.

(க௮)

தேசார் திருச்செந்திற் றினதபா ளாவெனது
மாசார் செவிவருத்த மாற்றுவா—யீரானிப்
புன்பினிபை நீக்கல் புதுமையன்றே ஜென்மமெனும்
வன்பினிபை நீக்கவல்ல வா.

(கக௯)

வல்லா னறுமுகவன் வாழிவள்ளி தெய்வானை
செல்லார் பொழில்சூழ் திருச்செந்தி—லெல்லாரும்
வாழிமயி லுர்வேலும் வாரணமும் வாழிசிதம்
ணழிகடந் துஞ்சீர்மே வும்.

(ரா)

(முற்றிற் 2.)

சிவமயம்.

புதுவைவயித்தீசரர் இரட்டைமணிமாலை.

காப்பு.

நேரிசைவென்பா.

பொன்னுலகும் போற்றும் புதுவைவயித் தீசரன்மேன்
மன்னு மிரட்டை மணிமாலை—பன்னுதற்கு
மங்கை சிவகாம வல்லி பயந்தசிவ
கந்த விநாயகனாள் காப்பு.

நூல்.

நேரிசைவென்பா.

சீர்கொண்ட நாமகளைச் சேர்ந்த திசைமுகனுங்
கார்கொண்ட மேனியனுங் காணாத—ஏர்கொண்ட
பூதலத்தோ ரோத்தும் புதுவைவயித் தீசரனைக்
காதலித்து நெஞ்சே கருது.

(ச)

நிராயசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

கருத்தா தவர்க்கிலை வீடுநெஞ் சேயங் கயற்கணிபை
யொருபாகத் துற்றவன் றுண்மலர் நாளும் துண்மையினி
வீருகாய் பகலே வைக்கழி யாதிந்து வேணியணி
திருவாழ் புதுவை வயித்தி சரன்கழல் சிந்தைசெயே.

(உ)

வென்பா.

சிந்திக்க நெஞ்சே சிவனைச் சிசுசேநீ
வந்திக்க மாண்புதுவை வள்ளலையே—தந்தி
யுரித்தோனை வாழ்த்துகவா யொண்சடையிற் கங்கை
தரித்தோனைக் காண்க வென்கண் டான்.

(ங)

நேரைசக்கட்டளைக்கலித்துறை.

தானே தனித்த சாணூர் விர்தந் தலைக்கணிந்த
கானேழ் பவக்கட னீந்தின் னல்லரு ணவ்வுநல்காய்
தேனே புதுவைச் சிவகாமி பாசத்தைச் சேர்ந்தசெல்வ
வானே மழவிடை யானே மறைமுடி வாழ்பவனே.

(சு)

வெண்பா.

வாழ்விப்பான் முத்தி வழங்கி மனமெழந்தே
யாழ்விப்பான் பேரின்ப வாழியிலே—தாழ்விவாச்
செல்வ மிகும் புதுவை சேர்ந்தவயித் தீசரனை
யல்லுப் பகலுநீனந் தால்.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆலம் படைத்த விழியார்சன் வஞ்சனை யாற்செயிந்தா
சாலம் படைத்த மயற்பற் றுறாந் சதாபுதுவை
நீலம் படைத்த மிடற்றாப்பின் னாமநீனந்துருகச்
சிலம் படைத்தெறி யேன்கதி சேரவுஞ் செய்தருளே.

(சு)

வெண்பா.

அருளே யருமறையி னந்தத்தி னிற்கும்
பொருளே புதுவைப் புனிதா—மருள்பொ
யடியேன் பிறவி யடைபா திருக்கும்
படியே கடைக்கணற் பார்.

(எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பார்மேவு பண்புடை யோர்புகழ்த் தோதும் படியெனக்குச்
சீர்மேவு ஞானமுந் சல்விபுஞ் செஞ்சொற் றிவியமு
மேர்மேவு சிவமு மீந்தருள் வாபெழி லேறிவருங்
கார்மேவு பைம்பொழில் சூழ்புது வாபுரிக் கண்ணுதலே.

(அ)

வெண்பா.

கண்ணருவி வெள்ளங் கசுந்து கணாபுரண்டு
விண்ணருவி வெள்ள மெனவிளங்குத்—தண்ணயிற்
வெள்ளமே தென்புதுவை வித்தகா வென்னுதித
முள்ளமே சால வுரை.

(அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உணர்க்கேன் புதுவை வயித்தீச வுன்பெய ருண்மைமகொண்டே
யினாக்கே திரிந்தீச வுட்பக லுய்மினைத் தேத்திழைபா
ரணாக்கே யுழலுந் தமிழேனை நின்னரு ளாலமுதக்
கணாக்கே கொடுவந்து காப்பாற்ற லுன்கடன் காண்ப்பனே. (ய)

வெண்பா.

காண முடியாக் கழற்கூத்தன் கண்டோர்க்கு
வேண வாமனிக்கும் வித்தகனா—மாணாவப்
பூணாம் பூண்ட புதுவைவயித் தீசரனைக்
காணாத கண்ணென்ன கண். (யக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்ணனை பேயண்ண னென்றோது மகியற் கண்ணிபங்கன்
விண்ணனைத் துப்புரப் போன்பணிந் தேத்தும் விமலனைபெண்
டசாணனை யேபுது வாபுரி டேவித் தழைத்தவர்தி
வண்ணனை யேதொழு வோர்க்கில்லை வேறு மறுபிறப்பே. (யஉ)

வெண்பா.

மிறப்பற்று முப்புப் பிணிபற்றெந் காளு
மிறப்பற் திருக்கு மிறையோன்—சிறப்புற்றுப்
பெண்ணைவிட்டு நீங்காப் புதுவைப் பிரானழகன்
கண்ணைவிட்டு நீங்காது காண். (யக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காணு மிடந்தொறுந் கண்ணெதி ளோவந்து காட்சிதாத்
தோனும் புதுவை வயித்தீசன் சென்னியிற் றேறியந்திருக்கும்
கோணும் பிறைமுடி யுந்திரு மார்பிற் குழைந்திலங்கு
பூணு மாவப் பணிமழ குந்துணைப் பொற்பதமே. (யச)

வெண்பா.

பொற்பதத்தை நாயடியேன் புந்தி தனில் வைத்தேத்த
நற்பதத்தைத் தாபுதுவை நாயகனே—வெற்பதனை
வில்லா வளைத்த வில்லா வினைதீர்க்க
வல்லாய் மனமே மகிழ்ந்து. (யரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மனமே புனக்கொரு புத்திகண் டாய்மற வாதுணர்சொற்
பனமே யனைபவிப் பொய்வாழ்க்கை யிற்பற்று பற்றிநிதர்
தனமே பெரிதென் றிருந்துவிட் டாய்தக்க தன்றடிபா
ரினமே கலந்து வயித்தி சுரங்கழ லேத்துவையே. (யசு)

வெண்பா.

ஏத்து மெளியேற் கினியவயித் திசாகண்
பார்த்துப் பாகதியே பாலிப்பாய்—காத்துணையே
தஞ்சமென்றே வாழுந் தமிழென் றனைத்தயவா
யஞ்சலென்றே சொல்வாரிங் காந். (யசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆரண னேயப்ப னேயகி லாண்டமெ லாடளிக்குங்
காரண னேபுது வாபுரி யாய்விற் கனங்கிரியாய்
நாண னேகனை யாப்புர மூன்றெய்த நாயகனே
பூண னேவயித் திசா வெனக்கருந் புண்ணியனே. (யசு)

வெண்பா.

புண்ணியமாம் பானம்போம் பொன்னுலக முங்கிடைக்கு
மெண்ணியநற் கர்மமெலா மீடேறுந்—திண்ணியநார்
சென்னுலவுந் திம்பொழிக்குழ் தென்புதுவை வாழ்சிவனே
யென்று நிதந்துதிப்போர்க் கே. (யசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போரனைத் தேரலினைப் போர்த்தனைக் கொன்றைப் புதுமலரின்
முரனை மாற்றெல்கந் தந்தனைத் தண்டலை சார்புதுவை
பூரனை மால்விடை பூர்த்தனை மாதவ மூர்துவருந்
தேரனை யாவையுந் தேர்த்தனைக் கண்கண்டு சீர்கொண்டதே. (யசு)

(முற்றிற்று)

உ.
சிவமயம்

திருநெல்வேலி ஸ்ரீகாந்திமதியம்மன் பதிகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

மாமேவு காந்தி மதியம்மை மேற்பதிகர்
தேமேவு செந்தமிழிற் செப்பவே—பூமேவு
புந்தியுந் வாக்கும் பொருந்த வருன்புரியுஞ்
சந்திக் கணபதிதன் னுள்.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நல்ல வேணிப் பிரான்மநுங் கேவளர் நேரிழையே
சீரணி வாணுதற் செங்கரும் பேஜெசத் தேபுரக்கக்
காணி பேயடி யேன்கடைத் தேறக் கடைக்கணுள்
வாரணி பூண்முலை யாய்நெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (ந)

ஆனிக் களகத் தருப்பொரு ளேயென தாவிடல்
பேணித் தருதும் பொருளெனு மூன்ரும் பிரபலாய்க்
காணிக்கை யாகத்தற் தேனெனையான் கடனுனக்கு
மாணிக்க பேவளம் வாய்நெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (உ)

பண்டாடும் பித்தனைப் பாயபலி யானைத்தன் பாடிமுறக்
கொண்டாடும் ஞானக் கொழுந்தே யுனக்கென் குடிமுழுதுந்
தொண்டாடு மாதவி னுலென்றன் னுன்பந் தடைத்த நன்வாய்
வண்டாடும் பூங்குழ லாய்நெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (ஈ)

எள்ளா டியசெக் கிடைப்படல் போலென தேழைமனர்
தள்ளா டியல்ல லடையா திருக்கத் தையபுரிவாய்
கள்ளா டியகடுக் கைக்கண்ணி சூடுங் களங்குழைபூண்
வள்ளா டியமுதத் தாய்நெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (ச)

தாழ்வேது மின்றிய சங்கரி மேயித் தாணி மிசைப்
பாழ்வே தனையி லடியேன் படுந்துயர் பற்றறவே
குழ்வே வினது கருணையன் னாயன் றோய்க்கஞ்சோ
வாழ்வே கடைக்க ணருனெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (௫)

தேனேயென் கட்டித் திரவிய மேசெழுந் தீங்கரும்பே
காணோர் கருங்குழற் கற்பக மேயென் கவலைகடர்ப்
பானே கடைக்க ணருள்புரி வரப்பரி பாலிக்கவே
மானேயெம் பானிடம் வாழ்நெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (௬)

காட்டமெ லாடுமெனக் கேநின்னக் கேபத்தி நண்ணியன்பர்
கூட்டமெ லாந்தொழு தேத்திட வேகழற் கூத்தன்மன்றி
லாட்டமெ லாங்கண் டெவந்தவன் னாடுமென தாதமன
வாட்டமெ லாந்தவிர்த் தாடுனெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (௭)

பொன்னேயின் னேயெளி யேற்கருள் வாயற் புதமிருந்த
மின்னேநின் னோருட் டெய்வமுண் டோவிர்த் மேதினியி
லன்னேயென் னாடுயி றோயி லாண்ட மனைத்தினுக்கு
மன்னேயென் கண்மணி யேடுநெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (௮)

புயலாருஞ் செஞ்சடைப் புங்கவன் வாமம் பொலிந்திலங்கும்
வியலாரும் வித்தகை யேயெளி யேன்மெளி வேயகற்றாய்
செயலாரு நத்தலங் காரதர் செல்லுஞ் சிறப்புதுசர்
வயலாரும் வண்டிபாழில் குழநெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (௯)

நாயேன் படுந்துயர் யாயையு மேயிந்த நானிலத்தி
னையே யறிந்தாங் காவடி லேழைக்கு நின்னையன்றித்
தாயே புகவினி யார்புக லாய்தயை தந்தருள்செய்
வாயே மழவிடை யாடுநெல்லைக் காந்தி மதியம்மையே. (10)

வாழின் சேவடித் தாமரை யேபறை வாழிடன்னி
வாழின் நன்னாவி வாரிநி யேசின வாமம்பெற்றோன்
வாழிடுபன் னாடுயிர் வாழ்வே றெகந்தனை வாழ்விக்கு
வாழிடுபன் னாடுநெல் வேலிநிற் காந்தி மதியம்மையே. (11)

(முற்றிற்று.)

திருச்செந்தூர்மாதாந்தக்கலித்துறை.

முத்திறை பாயல் புடைசூழ்கின் சந்தி முன்புவந்து
பத்திசெய் தேன்வள்ளி பங்கா ஷமையருள் பாலகனே
சித்திநாப் போது முனைமற வேற்கிடர் நீக்கெனவே
சித்திநா மாதம்வந் தேன்றிருச் செந்தினிற் சேவகனே. (க)

பொய்யா முலக நடைவின்று சஞ்சலம் பொங்கவதி
லையாவென் னுள்ள மழலார் மெழுகொத் தழிகின்றதாற்
றுய்யா வெனக்கருள் செய்வாயென் றேநினைத் தொண்டிசெய
வைகாசி மாதம்வந் தேன்றிருச் செந்தில் வளர்கந்தனே. (உ)

வேனிற்கு மன்கனை யம்பால் வருந்தி விலைமகளிர்
பாணிற்கு நாயடி யேனுய்யு மாறு பணித்தருளென்
றேனித்த நின்கம லப்பதஞ் சென்னி யிறைஞ்சிடவே
ஆனி மதிக்கண்வந் தேன்றிருச் செந்தினி லாழமுதே. (ங)

தேடிய பேர்க்கவர் நாடிய யாவுந் தெவிட்டவினார்
தோடி யுவந்தனிக் குத்தெய்வ நீயன்றி யுண்டுகொலோ
பாடிய வென்குறை யாவையு நீக்கிக்கண் பாடொனவே
ஆடி மதிக்கண்வந் தேன்றிருச் செந்தினி லாண்டவனே. (ச)

பாவணி வேர்கட கருள்செயும் ஞானப் பாஞ்சடனோ
பூவணி வேர்குறை யாவையு நீக்கிப் புரந்தருள்கந்
தாவணி பேதுஞ் செயவறி யேற்கரு டாவெனவே
ஆவணி மாதம்வந் தேன்றிருச் செந்தி லுழமுதனே. (ரு)

பிபட்டா னதுகுடி கொண்டவிப் பார்ப்பைப் பேய்ப்பிடித்து
முபட்டாட் டமும்புரி வேற்கூகின் ஞானுண் முத்திநல்கத்
துபட்டா யிருக்கின்ற தென்னும சென்னைக்கை தூக்கெனவே
புபட்டாசி மாதம்வந் தேன்றிருச் செந்தினிற் புண்ணியனே. (சு)

கூய

திருச்செந்தூர்பாதாரத்தாவித்துறை.

கற்பக நாதே செழித்தோங்கச் சூர் கலையறுத்த
மப்புப னேவள்ளி தெய்வானை தங்கட்கு வாய்த்தமன்னு
சிற்பா னேயெளி யேன்றுயர் பாவையர் தீரோனவே
அற்பிசி மாதம்வந் தேன்றிருச் செந்தினி லாரணனே. (எ)

சூர்த்திகை செய்தவெஞ் சூனை வென்றிமை பார்க்கபயம்
பூர்த்திகை வேந்தொண்டி செய்தம பூரம் பொருந்தியுயர்
பூர்த்திகை தூக்கி யெனையாள் நீவந்து முன்னிற்கவே
கார்த்திகை மாதம்வந் தேன்றிருச் செந்தினிற் காங்கெயனே. (அ)

சீர்கனி தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்கடப்பர்
தூர்கனி பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத் தாள்களுமோ
தோள்கனி வள்ளிதெய் வானையுஞ் சேவித் திடர்கனைய
மார்கனி மாதம்வந் தேன்செந்தில் வாழ்மயில் வாகனனே. (க)

செய்மா தவஞ்செறி வள்ளிதெய் வானையைச் சேவென்று
மைமா தருண்மயில் வாகன னேமும் மதமுயரோர்
கைமா தனக்கினை யோனே பெனையெ ன்றுங் காவெனவே
தைமாதர் தன்னில்வந் தேன்றிருச் செந்தினிற் சண்முகனே. (ங)

காசினி தன்னி லுனையே கருனைக் கடவுளென்று
பேசிய நான்மறை யாதவி னாலென் பிறைபொறுத்துத்
தேசிக னேயடி யேன்றுயர் பாவையர் தீரோனவே
மாசி மதிக்கண்வந் தேன்செந்தில் வள்ளிதெய் வானைமன்னே. (ப)

எங்கு நிறைந்த பரம்பொரு னீயென் னினுமினிதாய்ச்
சங்கு நிறைகடல் சூழசந்த னுசலந் தன்னிலமா
கொங்கு நிறைகடம் பாராவென் னெண்ணங்கை கூட்டெனவே
பங்குரி மாதம்வந் தேன்றிருச் செந்திற் பதிக்காசே. (ப)

(முற்றிற்று)

சிவமயம்

குறுக்குத் துறைக்குகன்பதிகம்.

காப்பு.

தேரிசைவெண்பா.

தூய குறுக்குத் துறைவாழ் குகாவினது
சேட கமலத் திருவடியி—னையமுடன்
நம்பிக்கை யாப்பா நறுமலை சாத்தியுய்யத்
தூம்பிக்கை யானறு டேனை.

தூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமேவு தென்பொதி காசல் மீன்ற பொருளைவள
மேமேவு செல்லையில் வீறுடை யாய்வெற்றி வேலுடைபாய்
தேமேவு நின்கடைக் கண்ணரு ளானென் செவிக்குறைநீர்
தூமேவு ஞானச் சுடரோ குறுக்குத் துறைக்குகனே. (க)

கீண்டார் புதழ்க்குடி கொண்டவன் னுப்தினை தேசுத்தன்பு
பூண்டா ரினத்தெனீ யேனையுங் கூட்டிப் புரந்தருள்வாய்
காண்டா வனன்முதற் தேவர்கள் சோகங் கணைக்கரைந்த
தூண்டா மணிவிளக் கேதூப் குறுக்குத் துறைக்குகனே. (உ)

சிவையே யருளிய தேவே தெளிவு சிறந்தடணிக்
குவையே மகிழ்ந்தென் குடிமுழு தூம்பிலை கொண்டருள்வா
யிவையேயென் விண்ணப்ப மேன்றுகொன் வாயெளி யேனையுமின்
சுவையே சுகந்தரு வாழ்வே குறுக்குத் துறைக்குகனே. (ங)

அன்பங்க மாச வமைத்தறி யாவடி யேனெனினும்
நின்பங்க யப்பத மேகெதி யென்று நினைப்பணிந்தே
நென்பங்கம் பூணு மிறைக்கிறை வாயெளி யேனவருந்தந்
தூன்பங்கள் யாவுந் துடைத்தான் குறுக்குத் துறைக்குகனே. (ச)

வாளா கழிந்தவென் வாணுளந் தேயயில வாநனளே
நாளாயி நென்செய்கு வேனருள் வாய்முறை நானிடலைக்
கேளாறு போலிருந் கின்றனை யேகிளர் கீர்த்தியனே
தோளா மணியின் சுடரோ குறுக்குத் துறைக்குகனே. (ரு)

டணையே புடைகொண்ட கெல்லையிற் றும்பிச பர்ணியினூ
டிணையேது மின்றிய தேவே யிருட்கட லேகடத்தும்
புணையே புனாயறி யாமணி பேய்நன் பொன்மலர்த்தாட்
டுணையே துணையெனக் கையாள் குறுக்குத் துறைக்குகனே. (சு)

வய்யாத துன்பக் கடல்முழ்கி நெஞ்ச மிடிந்தெனியேன்
ஐயாவென் றுன்னடிச் சோலமிட் டேனதை பாற்றிவைப்பாய்
செய்யார்நெல் வேலித் திருவுரு மாமலைச் செல்லுமெனுந்
துய்யா வடிவயிற் கையா குறுக்குத் துறைக்குகனே. (எ)

வெள்ளி யலைக்கர சீன்றகந் தாவினா மேவுகுழல்
வள்ளிதெய் வாணை மனாவென் றன்முத வாட்டங் கண்டுந்
தள்ளிவி டாதருள் வாயெளி யேனிடர் தானகற்றித்
துள்ளி வருமயில் வேலா குறுக்குத் துறைக்குகனே. (அ)

சேவற் கொடியுயர் செங்கரும் பேயெத் திறத்தவர்க்குங்
காவற் பதிக்கும ராவெளி யேனைத்தற் காவெனவே
கூவற்குள் பன்னிரு காதிலொன் றேனுங் கொடுத்தருள்வாய்
கூவற் கலாபத் துனாயே குறுக்குத் துறைக்குகனே. (க)

இப்பார் தனிவினையில்கும ராவெளி யேன்மனதின்
வெப்பார் தருதுயர் யாவையு மாற்ற வினார்தருள்வாய்
அப்பார் சடைமுடி யானரு ளாரமு தாமாசே
துப்பார் கருணைக் கடலே குறுக்குத் துறைக்குகனே. (ங)

(முற்றிற்று.)

சா தீ துகவி

பன்பொழி

சண்முகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிஷ்டியாசிரியவிருத்தம்.

தேவர்தொழுங்குமுகமலைச்செவ்வீவன்பாற்செவிநோயைச்செப்பித்
தீர, மாவரம்பெற்றுகங்கைகவர்ஸடணிமுத்தருமைமகவாய்வந்த
காவலஷண்முதற் றோயநல்ல நண்ணின்முன்னுதித்த காரேமிக்கப்
பாவலரும்புகழ்க்குரிசொல்தையல்பாகேந்தர்ன்முகிற் பான்மை
யோனே.

சிவமயம்.

கமுகுமஸி க்கந்தரீபதிகம்

கா பி 14.

நேரிசையெண்பா

சீரார் கமுகுமஸிச் செவ்வே டிருப்பதத்தி
லேரார் பதிக மியற்றுவேன்—வாராகும்
பத்துமுலை யிடுத்துதற் பார்வதியா டான்பயந்த
ஐந்துகரத் தெந்தையரு ளால்.

து ல்.

பூமேவுசுண் கடற்பொலமேவுபூமியிற் புரந்தோடுவுட சன்மங்களிற்
புத்தியிசுவானிடச் சென்மமேயறிததிப்புத்திசுவானேயுபுரத்த
தேமேயுதேயுதேயுயாதேயுநீதினைசெவ்வமேயிசும்மமேயிச்

சுதிரயனென்றனையேயன்னையேயவாட ன்

செவ்வோய்தனைத்தவிர்த்தான்

மாமேயுபொதியமாமேயமேயுபொதுநைதிவனமேயிபாதமுன் னு
மழையேயொழிந்துநற்சுழைமேயுதழைந்தலுமாடமாளிசைகள்

சூழ்ந்
காடுயுதண்டலைக்கொண்டலைக்கூறிநற்குரியேயுநிறந்திலங்குங்
கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானையுமருவுமுயர்கமுகாசலக்கந்தனே
பொல்லாதசேயினையுயிநுநாயினென்புணதவிர்த்தான்வதுன்றன்

பொறுப்பனைமறுப்பதமுகாசுமோகாநுநின்

புதல்வர்களிலொருவனலேவோ

செல்லாததோவுரியிதித்தலஞ்சென்றுசெப்பினுமிவ்வளக்குச்

சிறந்தவைத்தெந்தவிதமுங்கருணைகூர்ந்தெனது

செவ்வோய்தனைத்தவிர்த்தான்

வல்லாதருணைவதைத்துச்சிதைத்தண்டர்வன் னுயரகற்றிவெற்றி

மாலைமுடிசூடியகைவேலையணிசிலநின்மலாடிக்கன்புபூண்டோர்
கல்லாதவருமையையானுமவர்க்கருள்கனிந்துகடல்போலளிக்குங்
கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானையுமருவுமுயர்கமுகாசலக்கந்தனே

வண்டணிகுழம்பிதைதுதற்கிலைப்புருவம்விழி

வண்கமலமேருவலோவாய்

மன்னுபவந்தாளமுதுவல்வகைந்தாமயற்சண்டாளருதஞ்செய்

செண்டணிமுலைத்துடியிடைத்தெரிவையார்தருஞ்

சிற்பின்பவலையிலாழ்ந்து

சிறியனேனலையாத வண்ணநீயருளியென்

செவிநோய்தனைத்தவிர்த்தாள்

[ந்த

தண்டணி எத்தகிலையண்டி னவர்பண்டுசெய்தவச்குறைவினால்கினை

சங்கடமிருந் துனைவருந்தியுரைசெய்யினவர்தங்களைக்காத் தல்கடமை

கண்டணி கதம்பனிகலாபமயின்மீ துவருகண்ணுதற்கினியசேயே

கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானைபுயமருவுமுயர்

சமுதாயமலைக்கந்தனே.

(ந)

மூவடியளந்தலகம்பாயவையுமொருங்குகொண்

முருந்தன்முதலானதேவர்

முப்பத்து முக்கோடியானவருமறியாநின்மொப்சடிக்கமலபாதச்

சேவடிதுதித்த மதித்தடிமையுப்பவுஞ்செய்தெவருமேதுதிக்கச்

சுத்தம்வைத்தென்னிருசெவிக்குறையகற்றிநற்

சேசிற்றந்தோங்கவருள்வாய்

மாவடிவுந் துகுறமாதினையடைந்துதினைமாவனை துரர்ந்துமன்னும்

மயிலேறுகுருகனேஷண்முருகனெயனத் துதிவழங்குவனையேழுமங்கி

காவடியெதெதுவனையாடுபவர்கோடிநிறைகாவணப்பலவிதிசூழ்

கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானைபுயமருவுமுயர்

சமுதாயமலைக்கந்தனே.

(ப)

ஆங்கைகொடுமலருடுத்தன்பிடுகுநிள்ளிருவடிக்கனேசாத்திராளு

மய்யனேனாமையனெமய்யனெயன் துமெய்

யனலின்மொழிநாசவுருகிச்

செங்கைமுடி சாத்தியினையெத்தியேவாழ்கின்ற

சிறலளித்தன்னுமவேறு

சென்றங்கடையாதவண்ணமேயருளியென்

செவிநோய்தனைத்தவிர்த்தாள்

சங்கையணிபாணியணிசெங்கணொடுபாறுமந்தனாறுமறியாதவோத

தத்துவசொருபமுயர்த்துவிதமானசிவசச்சிதானந்தமோன
கங்கையணிலேவணியணிமங்கையொருபாகனருள்

சுருணைக்கடற்கணமுதே

கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானைபுயமருவுமுயர்

சுழுகாசலக்கந்தனே.

(௫)

முள்ளேறுபுண்ணெனவருந்துமெனையின்கருணை

மொய்கழற்காளாக்கியே

முன்னின்றுகொண்டுநீயஞ்சென்னெருருமொழி

மொழிந்துகளிகூர்ந்துமள்ளுந்

புள்ளேறுபுநம்மேவுசெல்வமேமெயன்புரை

பொறுத்துமனமேமயிரங்கிப்

புன்மையேனறியாததன்மையென்னெய்

பொருந்துசெவ்நோய்தவிர்த்தாள்

வெள்ளேறுமீதேறுமதியேறுசடைமேவு

வினாமலச்சென்னிவாய்ந்த

வித்தகற்குமபிரணவத்தினதுபொருளுணையிரித்தருளுமூர்த்தியான

கள்ளோறுநீபமணிமாலையணிமார்பின்கண்ணினுட்கரியபணியே

கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானைபுயமருவுமுயர்

சுழுகாசலக்கந்தனே

(௬)

நயாசுபுல்லுத்தம்பாற்சென்றிரத்தெலந்நாளுமெய்தாதவண்ண

மிருதிலமொலிக்கதின்நிருவுளமிசங்கியேயிர்மைமறுமைசுருமேற்ப

மாயாதநலமேவுசெல்வமொருஞானமுய்வளப்பலசளித்தளித்து

வல்லினையநற்றியென்றெருவிலையினுலெனை

வருத்துசெவ்நோய்தவிர்த்தாள்

ஹாநாஹப்பத்திஹுமல்கின்றநாயினேற்குண்ணித்தூணையலாய

ஹன்னபடியேவேறுதாரகமெனக்கலைபுளங்கிந்தருள்புரியவே

கூயாதமரம்நுக்கென்றிழைந்துகோலோசருணைப்பொலவடிவே

கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானைபுயமருவுமுயர்

சுழுகாசலக்கந்தனே.

(௭)

வங்குநிறைகின்றபொருவென்றினைநாடினேம்

உன்வழிமாரிடைபாருத

வீண்பக ஸொழ்வுநின் தன்பரினமேவுமிய லுப் பலவளங் களிந்து
செங்கு முத வாய்முருகித் தக்கனினை சமர்சுடருகிற்சுகத் தாழாமலே
செய்தெளிபனேனைபுங்குடியடிமைமெ ளாண்டெனது

செவிநோய்தனைத்தவிர்த்தான்

செங்குசிறையுப்பலவினங் கனிநவந்திடுகுங்குனைவிரட்டடள்ளர்
கோடுமெத்தெறியவிளர்கோடுத்தெறியநற்கோகிலக்குழுவைபந்த
கங்கு கையில்லாத காவனகைமந்திடுகு காபர்சேர்மழவிரகுபூங்

கன்னன்மொழி வள்ளிதெய்வாளைபுயமருவுமுயர்

கழுஞ்சுமலைக்கந்தனே.

(அ)

தஞ் சரினையன்றிபொருதார கெடெனக்கலைத்தரணியினா தானுமதனைக்
சாமிபறியாததாதாடி மறியாத குல்தா னுமுளதோவுவகினின்
செஞ்சரணமே மசாடுணைப்பணிந்தே னுனாநிறுவுவாமிங்குமென்றன்
நெய்வர்களைவேறுத்தின்னல்களைவித்தெனது

செவிநோய்தனைத்தவிர்த்தான்

பஞ்சணிபதஞ்சலையுந்தவளவாணியுப்பரிவுடனமர்ந்துவாழும்
பார்ப்பினையஞ்சிறையனைத்தனப்பகுதிபலபந்தியாகாண்படுங்குந்
கஞ்சமொடுசெங்குவளையுங்குமுதமுஞ்செறிசுயம்பலகலந்திலங்குங்

கன்னன்மொழி வள்ளிதெய்வாளைபுயமருவுமுயர்

கழுஞ்சுமலைக்கந்தனே.

(ஆ)

புண்ணியமெனப்பு கல்வதைக்களவிலுஞ்சிறிதுபுரியவறியேனாகினும்
போடுதாத்ததின்சுமலபாதத்திலேயடிபைபுக்கினைனாதுலாலே
யெண்ணிபடுவென்னெண்ண மெல்லாஞ்சித்தியாகவரு

மொளியனேற்கீந்துமின்னே

யெண்டிசையொலிச்சுநல்லிசையெனக்கேகல்கி

புரிஞ்செவிக்குடைத்தவிர்த்தான்

பண்ணியலமைந்தமழையுஞ்சுசிரஞ்ஞாடுபெண்ணவாநேககோடி

பாவுசாவணபவானந்தகுநாதனைபரிமளமிருத்தரீபக் [யே

கண்ணியவரிமார்பகோபன்னிருக்கவேலனேகனிவடிவெடுத்தனி

கன்னன்மொழி வள்ளிதெய்வாளைபுயமருவுமுயர்

கழுஞ்சுமலைக்கந்தனே.

(இ)

சுய

கழுஞ்சுமலைக்கீழ்ப்பதிகம்.

முறைநாலும்வாழிமுக்கணன்வாழியுமைவாழி

மாலையன்முதற்றேவர்கள்

வாழியாகமநெத்புராணங்கள்வாழிவின்பணியுமம்மதியும்வாழி
முறைமேவுமுவர்முதலிடயார்கள்வாழிநன்முனிவரந்தணருமற்ற
முன்அவருணத்தவரும்வாழிமுறைதவராத

முடிமன்னர்,தாமும்வாழி

நறைதோய்ப்பாழிந்கழுஞ்சுமலைவாழிகுருவாழி

நற்றமிழும்வாழியிந்நூன்

நலமேவிவாழிஞ்சனயில்வாழிமயில்வாழிநங்கையிருபேரும்வாழி

கறைமேவுகந்தரச்சந்தரக்கடவுளருள்சணபதியும்வாழிநாளுங்

கன்னன்மொழிவள்ளிதெய்வானையுமருவுடையர்

கழுநாசலன்வாழிபே.

(யச)

முற்றிற்று.

சா த் து க வி.

பண்பொழி ஷண்முகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

நெரிசைவெண்பா.

சீராசைக் கோமதிபாற் செப்பியபா மாலைடைப்போ
லாராலுஞ் சொல்ல லரிதரிது—காராள
துங்கமணி முத்தின்வழி தோன்றுஷண்மு கற்குளைய
சிங்கதையல் பாகேகந் திரன்.

சிவமடம்.

சீராசைக்கோமதியம்மன்பதிகம்.

கா ப் பு

நேரிசைவெண்பா.

சுந்தரஞ்சேர் சீராசைத் துங்கமுயர் கோமதிமேற்
செந்தமிழி லேபதிசஞ் செப்பவே—முந்தவரு
காரணத்தி னான்மாங் கனிதுகணங் சைப்புனித
வாரணத்தின் றுளிணைகா வல்.

நூ ல்

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

[ய்

காரோடுபொருவுங்கனங்குமுவிளம்பிறை கறுக்குது தல்வித் துருமவா
கயல்மீன்விழிப்பெரியமலையுரிகரோடுவனக்கனசண்டமாருதஞ்செய்
வாரோடுகொங்கைமடவாரோடிணங்குமயல்வலைவாயகப்படாத
வண்ணமுகினைப்பணியெனண்ணமுமளித்தெனை
வருத்துசெவிநோய்குவிர்த்தான்

நீதோடுசுழியினிறந்தோடிவினையாடிநெற்பயிர் தழைக்கவென்று
நெஞ்சமதுணிசுர்துழத்தியர்முழக்கவுயர்நினைச்சுரவையோசை
தேமொறியிதயிற்சிறுவர்சொமுடனாடல்புமோசையோடுபொருவு
சீராகைசுழுகொண்டதும்கொண்டதெய்வமே [ஞ

திவ்யகோமதியம்மைபே. (௪)

அப்பரியபாடுலாசுருக்கநாநலந்தருமமுதபேருமுதவாயா [தே
வண்ணையுண்ணேபசுதமென்மெவண்ணையஞ்சலென்றுமாயளித்
தொப்பியபிண்ணிநாடாக்கணருணல்கெயறுளர்ருறைவெலாமதறி
யுப்பருகுந்,குட்செறும்படியமைத்தெனக்

குற்றசெவிநாய்தனித்தாள்

துப்பரியவுப்பரினையிப்படிநெறிப்புலவந்தொருபாலரும்பிந்து
தொழுதுணைக்குப்புலமுழுதுமருள்கின்றபுகழ்

தொல்லுலகனைத்துமோங்குஞ்

கொப்பரியபொப்புக்குவந்ததருத்துவச்சித்துணையாடல்செய்யுஞ்
சீராகைசுழுகொண்டதும்கொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மைபே. (௨)

தன்னந்தனிப்புவினின்னம்பிறக்கவனைதன்னங்கருக்குழியிலே
சாஸதபுத்தியுஞ்சாராதசித்தியுந்தமியனெங்கீந்துமேலும்
பென்னம்பெருத்தபுகழன்னம்பதர்குருபைன்னம்படாமனக்கிப்
பெருமையுடனருமையிருசெவ்வமென்றோதுபெயர்

பெற்றசெவிநாய்தனித்தாள்

கன்னங்குறுத்தகுழலின்னப்புலிக்குணுதல்கன்னங்குணுநிகராக்
கயம்மன்விதிப்பாளவிதெற்கிலைப்புருட்கதலிக்குயார்தலுரு
கின்னஞ்சிறுத்தவிடைபன்னஞ்சலிர்குடை

தென்னங்குடற்பைபுலையாய்

சீராகைசுழுகொண்டதும்கொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மைபே. (௩)

மொள்ளத்தனத்தைவிலையிளகசலிக்குருனிஞ்ஞள்பாத்தையம்மய
மொள்ளாபலாருமெனையெள்ளாமல்வாழ் [ல்

குணங்குறியமைத்துமென்ற

மொள்ளத்தெழுங்குலையெபள்ளப்பெருங்கருணைபுள்ளத்திரங்குலக

லூனமுளையாமலபிமானமதினாலெனக்குற்றச்செவிரோய்தவிர்த்தாள்
வெள்ளத்தெழுந்துமிசைதுள்ளத்தென்னுந்திடமடல்

விள்ளப்புடைத்தவானே

மேகத்தெழுந்துமழையாகத்திழிந்துவருவேகத்திலேபுகம்விழ்
தெள்ளத்தெளிந்தகணைவெள்ளப்பெருக்கநிறை

செவ்வச்செழிப்பமைந்த

சீராகைகுடிக்கொண்டதுடிக்கொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மையே.

(ச)

மன்னல்புரியுங்கவிதைபன்னல்வாழும்மலைமன்னலருளுஞ்சிறந்து
மாகன்கமானபதேனாகன்கநீழலுறவாகன்கவாய்மைதந்தென் [ன்
னின்னன்முழுதுந்துலையநின்னலருணல்கியுய

மொந்நலமும்வாய்ந்துமெளியே

னீடேறவுங்கிருபைநாடோறுமேயளித்

தென்செவியினோய்தவிர்த்தாள்
துன்னல்புரியுஞ்சுதாசன்னனிறையும்பெரியசொன்னமயமானகூட
தோரணநிறைந்தமலாரணம்விரிந்தமதஞ்ரணமிழிந்துபாயுஞ் [த்

செந்நெல்வயலும்மினியகன்னல்வயலும்பசிய

தெண்ணைநிலைசார்ந்திலங்குஞ்

சீராகைகுடிக்கொண்டதுடிக்கொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மையே.

(ரு)

அன்னையேபிள்ளைபலகுற்றங்கன்செய்யினு

மவைபொறுக்காளாயின்வே

[லே

றாணைத்தாதாவுசெய்வார்கொல்பாணுநின்னருமைமகனன்றுகொல்
நின்னையேசதமென்றுநம்பினேனைக்கைவிடினின்புச்சுச்சுக்காரு
நிந்தையன்றோவெனக்கெந்தவிதமுங்கிருபை

நேர்த்துசெவிரோய்தவிர்த்தாள்

முன்னையேதந்தவிரின்னடிபணிந்துப்ப

முயல்சையிலென்முர்க்கநெஞ்ச

[கேன்

முன்னுக்கிழுக்கையிற்பின்னுக்கிழுக்கின்றமூட்டமையென்சொல்லு

தென்னையேர்பொழிந்தனிற்புண்ணைநிலமர்கின்ற

ஜெகதாமபிகேசிறந்த

சீராகைகுடிக்கொண்டதுடிக்கொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மையே.

(சு)

பங்கையனெனைக்கருவிலங்கையி னுருப்டடிசெய்

பங்கமறவேபணிந்துன்

பாதமொருபொதுநீனையாதவெளியேற்குமொரு

பாதம்வராமலேபெய்ச்

சங்கையறவுஞ்சமுழுதுங்கையறவுங்கருனை

தங்கைவரம்பாயுமிந்தென்

சஞ்சலமகற்றியபயஞ்சவிசளித்துமென

தஞ்செவியினுய்தவிர்த்தாள்

கங்கையணியுஞ்சடிலர்கங்கையணியோடுமிரு

கங்கையணியுங்கவர்ந்து

காமமிகவாகியவரவாமந்தபேவிவளர்காமர்மிகவேறந்த

செங்கைவடிவேன்முருகதுங்களைபளித்தநா

சின்கவதனன்றங்கையே

சேரசைகுடிக்கொண்டதுடிக்கொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மையே.

(௭)

சித்தனையரைச்சடமிழைத்தனைவரைக்குழிநெறித்தனையதாலுனக்கு

நெஞ்சமதுகல்கொலோதஞ்சமெனவேநாளுநின்சாணநாடினெனுக்

கெத்தனைபெருங்கவலைவத்தனையொருத்தன

னித்தனைக்காளாவனே

இன்னமுமெனைத்துயரநண்ணவும்வையாதருள்செய்

தென்செவியினுய்தவிர்த்தாள்

கத்தனையெண்ணீறணிநிறத்தனையொன்மேவுமைமு

த்தனைமருங்கமைத்த

கன்னல்சமேயினியமின்னலொளிவேமனதுகன்னலறியாமலேநே

சித்தனையெனப்புவனமத்தனையுமர்ட்சிசெய்

செவ்வேசித்தர்போற்றுஞ்

சேரசைகுடிக்கொண்டதுடிக்கொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மையே.

(௮)

நல்லாரினக்கமுமதில்லார்வணக்கமுமொன்னல்லாருணக்கமுஞ்சேர்

ஞானமுமெனக்குனமிமானமுமளித்துபைஞ்

ஞானமுமொழித்துநாளும்

இல்லார்தமக்குமதிவல்லார்தமக்குமுறவெல்லார்தமக்குமுதவ
 ளாளமானபொருடாறாமாய்நல்கி

யென்செவியிடுவதவிர்த்தான்

அல்லார்துழற்பொலிவினல்லார்தமனக்கண்மச

மல்லாரினங்கள்பலவு

மாடவருடன்கவிதைபாடவுநன்னீரில்வினையாடவுமொருங்குகட்டு

செல்லார்பொழிற்குமுவினெல்லாரொழிற்பதவி

செல்லாரியத்தாயந்த

சீராசைகுடிக்கொண்டதுடிகொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மையே.

(ச)

நீரணிமதிச்சடைநீலாரணியிடைக்கமழ்பன்னீரணிவிடைக்கடவுளா

நித்தியமிருத்திகைவயித்தியம்புரியுசாதித்தியமுனக்கிருந்தந்

தாரணியிலென்பினிதவிர்க்கவொருபச்சிசைசாரணியதாகவினையோ

தண்ணிதழைக்கடைக்கண்ணுள்ளித்தெனது

தன்செவிக்குறைதவிர்த்தான்

வாரணியம்மையர்களாரணியினூடமார்மாரணிவகுத்துவந்தான்

வந்தனைசெயும்படிநிபந்தனையிடுவதவந்தனைவளர்ப்பாதனம்

சீரணிவயற்புறவினாரணிமிகப்பொலிவுசேரணிசெழிக்கவேங்கு

சீராசைகுடிக்கொண்டதுடிகொண்டதெய்வமே

திவ்யகோமதியம்மையே.

(ம)

பண்டகொண்டகான்மறைபுராணமாகமம்வாழிபாரதியகிலெல்லாம்

பாவுசங்காலிங்கநாதானுதினம்வாழிபங்கயனுமாலுமன்று

கண்டகொண்டகணபதியுமதுமுகலும்வாழிபங்கவரவாழிகாழிதந்த

கவுணிபன்முதற்பாமசிவனடியர்வாழியிக்காகினியில்வேந்தர்வாழி

விண்டகொண்டதேவர்கடமக்கானவேள்விசெய்

வேதமனுதினமோதமும்

விப்பிரமுதற்சாதிரல்லவர்களும்வாழிநலமேவியின்றுலும்வாழி

திண்டகொண்டமதில்கள்புடைகுழந்தில்கும்பெரிய

சிகரிசேர்கோவில்வாய்த

சீராசைகுடிக்கொண்டதுடிகொண்டதெய்வமார்

திவ்யகோமதியவாழியே.

(மக)

முற்றிற்று.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	8	பாயன்	பாயன்
5	15	சேய்பி	சேய்பி
8	18	நாழல்	நாழல்
செ	28	தூந்தா	தூந்தா
10	13	வினின்மபி	வினின்மபி
11	19	செந்தாமரை	செந்தாமரை
12	3	ரோட்	ரோட்
செ	28	சாஸ்வதி	சாஸ்வதி
16	10	விவ்நொனவர்	விவ்நொனவர்
20	21	நீங்க	நீங்க
22	8	தாராய	தாராய
செ	15	நின்ற	நின்ற
24	25	நீள்விதி	நீள்விதி
54	12	செயிந்தா	செயிந்தா
61	22	சூழ	சூழ

115555